

ПАМ'ЯТІ ОЛЕГА ШАРАЯ
ТА АРТУРА ТУРЛЯКА

с.6-7

9 червня 2022 року №22

KAZATIN.COM

ВУЛИЦІ ПЕРЕТВОРЮЮТЬ
НА ПАРКОВКУ

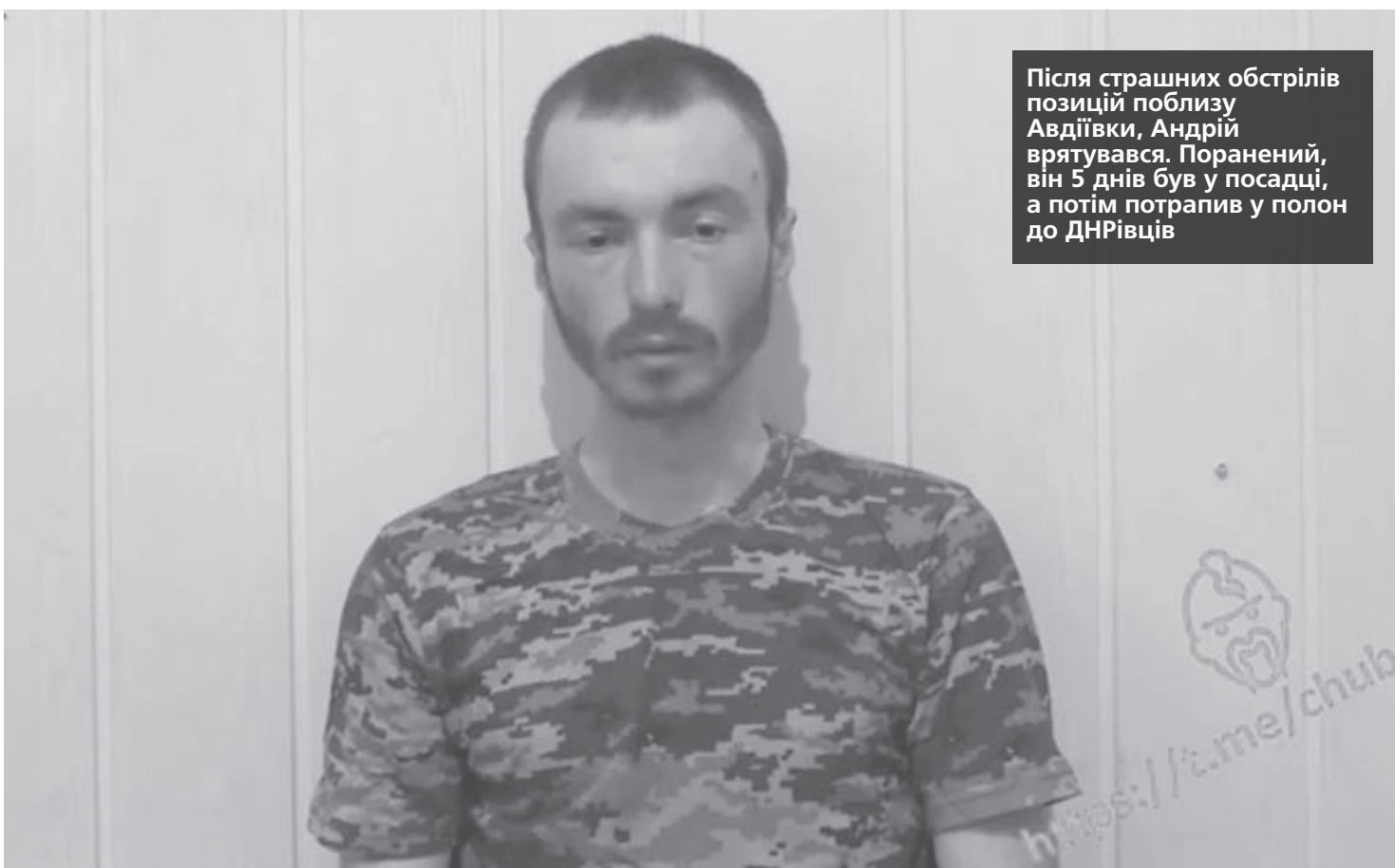
с.3

ЖИВИЙ, АЛЕ В ПОЛОНІ

► Наприкінці травня козятинчанка Наталія Мазур втратила зв'язок зі своїм сином, який воює за Україну. Андрія не було ні в списках загиблих, ні в списках поранених, ні в списках зниклих безвісти

► Жінка написала у ФБ, що шукає свого сина, і попросила якомога більше поширювати її пост, аби знайти свою дитину. А наступного дня їй прислали відео, де Андрій розповідає, як він потрапив у полон

с.5

Після страшних обстрілів позицій поблизу Авдіївки, Андрій врятувався. Поранений, він 5 днів був у посадці, а потім потрапив у полон до ДНРівців

КОЗЯТИНЧАНИ МНОЖАТЬ ДОБРО

► Творчість поєднала Козятин і Європу. Нещодавно ціла партія ляльок-мотанок, які виготовила Наталія Баштова, поїхала до Глазго, що у Шотландії. Обереги, створені майстринею, продадуть на благодійність

с.10

СКІЛЬКИ КОШТУЄ ВЕЛОСИПЕД?

► Все більше людей, які звикли водити автівку, пересідають з чотириколісного транспорту на двоколісний. Останнім часом спостерігається великий попит на велосипеди. Ми поцікавилися, яка на них ціна у Козятині

с.8

РЕКЛАМА

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

1 місяць – 37,80 грн	6 місяців – 210,8 грн
3 місяці – 108,40 грн	12 місяців – 415,60 грн

Передплатний
індекс 91531

Оформити передплату ви зможете у
будь-якому поштовому відділенні

ЧИ ПОВЕРНУТЬСЯ УЧНІ ДО НАВЧАННЯ ОФЛАЙН У ВЕРЕСНІ?

Освіта ■ Війна забрала у наших дітей останній дзвоник, адже ці три місяці учні навчалися дистанційно. А чого чекати від майбутнього навчального року? Чи сядуть діти нарешті за парти навіть у тому разі, якщо воєнний стан триватиме восени і чи є надія, що відновлять роботу дитячі садочки?

ОЛЕНА УДВУД

Останні кілька років перед нашою системою освіти постали серйозні виклики. Спершу пандемія коронавірусу, яка докорінно змінила шкільне життя наших учнів. Через загрозу поширення інфекції школярів мусили відправити на дистанційне навчання. Відтак замість звичної розмови наживо діти могли спілкуватися із вчителями лише через екран смартфона, а 2019–2020 навчальний рік усі завершили в режимі онлайн.

Аби повернути дітей за шкільні парти, Міністерство освіти і науки розробило нові правила для навчальних закладів. За літо їх підготували до роботи в нових умовах і вже 1 вересня 2020-го діти повернулися до навчання у звичному режимі. І хоча через пандемію наші школярі не раз були змушені повернутися до «дистанційки», і вчителі, і учні пристосувалися до нових умов.

Нині перед системою освіти новий виклик — повномасштабна війна. Із початком вторгнення школярів перевели на дистанційне навчання. Останні три місяці нашим дітям довелося знову вчитися онлайн і цьогоріч для них навіть Останній дзвоник був дистанційним.

Багатьох батьків, які мають дітей шкільного віку, цікавить,

що чекає на них наступного навчального року.

— У мене дочка — майбутня першокласниця, — каже козятинчанка Ірина. — У вересні їй виповниться шість, вона вже випустилася з садочка і не хочеться цей рік пропускати. Ми написали заяву на прийом до школи, але як воно буде — навіть не знаю. Не хочеться, щоб дитина на онлайн-уроках була, це все-таки перший клас.

У якому форматі буде навчання для наших школярів — залежить від ситуації довкола вторгнення. Поки що термін дії воєнного стану продовжили до 23 серпня. Якщо до кінця літа його не скасують, а, навпаки, продовжать знов, не виключено, що учні Козятинської громади у вересні так і не сядуть за парти. Причина у тому, що в умовах воєнного стану дозволено працювати лише тим навчальним закладам, які мають укриття. При чому це стосується не лише шкіл, а й дитячих садочків.

Завдячуючи нашим військовим, які ціною власного життя боронять нашу країну і не дають ворогу просунутися, на Вінниччині не ведуться активні бойові дії. Втім у нас досить часто лунають повітряні тривоги. Сирени виють по кілька разів на добу, інколи і в той проміжок часу, коли у дітей тривають уроки. Якщо під час уроку оголошуватимуть по-

Цей навчальний рік школярі Козятинської громади завершили у режимі онлайн. Чи повернуться учні до звичної форми навчання — покаже час. Фото ілюстративне

вітряну тривогу, дітей потрібно буде евакуювати. Втім найпростіше укриття є лише у двох із п'яти шкіл міста.

Парадокс полягає у тому, що побудувати укриття теж немає можливості. Підготувати проєкт — то не проблема. Проблема у тому, що такі роботи підпадають під категорію «капітальне будівництво», а держава не дозволяє займатися капітальним будівництвом в умовах воєнного стану.

— Нам дозволили займатися лише поточним будівництвом господарським способом, — каже міський голова Тетяна Єрмолаєва. — Це означає, що заклад може робити дрібні будівельні роботи власними силами, до прикладу, шпаклювати. А капітальне будівництво зупинено повністю.

Ось і виходить замкнене коло — школи без укриттів не можуть працювати, поки триває війна, але доки триває воєнний стан, побудувати укриття також неможливо. До того ж, будь-яке сховище має відповідати нормам.

— Наша держава йде за стандартами Фінляндії, — пояснює очільниця громади. — В укритті обов'язково мають бути туалети, умивальники, зали. У Фінляндії в укриттях навіть їдальні є. У нас є укриття у ліцеї і школі №5, але вони старі і не відповідають стандартам. Ми будемо проводити роботи по їх відновленню. Решта міських шкіл не має укриттів взагалі. А щоб користуватися чужими спорудами захисту, нам треба мати угоду і там так само повинні бути ту-

алети та умивальники, тому що в укритті можна просидіти і дві, і три години.

Що стосується дошкільних навчальних закладів, то із всіх міських садочків укриття можна облаштувати лише в дитсадку №1. Наразі вивчається технічна можливість, адже там також потрібно зробити водогін і водовідведення і привести сховище у відповідність до стандартів.

— В укритті садочка мають стояти ліжка, — каже Тетяна Єрмолаєва. — Так само у шкільному укритті треба поставити хоча б лавки, тому що діти не будуть стояти.

Сподіваємося, що зовсім скоро Україна переможе рашистську орду і в новому навчальному році наші діти сядуть за шкільні парти.

Виразки, температура та лихоманка: нагадуємо про небезпеку борщівника

Борщівник Сосновського — небезпечна рослина, яка містить отруйні речовини. Легко переходить з однієї екосистеми в іншу і зараз проростає у всіх районах області, — обабіч доріг, річок, лісів, поступово перебирається на дачні ділянки.

Рослина шкодить не тільки довкіллю, але і небезпечно впливає на здоров'я людини. Якщо прозорий водянистий сік борщівника потрапить на шкіру, то під дією сонячних променів спричинить опіки.

Борщівник має сильний запах, який відчувається вже в п'яти метрах від рослини, також є контактним і дихальним алергеном.

При великій площі опіку з'являються виразки, піднімається температура, починається лихоманка. Навіть після лікування

на місці опіків залишаються темні плями. Також зареєстровані і смертельні випадки після контакту з борщівником, особливо, якщо вражаються рот чи горло.

Перша допомога при опіках борщівником:

■ ділянки дотику шкіри з рослиною захистити від сонячних променів щонайменше на дві доби;

■ уражені місця промити великою кількістю води з густою мильною піною;

■ щоб послабити ураження, потрібно знежирити шкіру слабким розчином марганцівки або спиртом;

■ обробити шкіру пантенолом або іншим засобом від опіків;

■ невеликі пухири краще не чіпати, але якщо вони продовжать збільшуватись, то потрібно звернутись до лікаря. Також можна

нанести на уражені ділянки алое або припарку з листків подорожника. Вони знімають запалення і мають антибактеріальні властивості;

■ щоб заспокоїти свербіж, краще зробити компрес з тканини, змоченої у холодному молоці або прикласти змочений у воді пакетик чаю.

У жодному випадку не розтирайте уражене місце. Так ви можете рознести подразнюючу речовину по всьому тілу. Особливо важливо не доторкатися до обличчя та очей. До того ж, розтирання стимулює кровоток, а значить, надходження до ураженого місця нових і нових речовин, що підтримують запалення.

Одяг, у якому гуляли по зарослях борщівника, необхідно випрати. Це убереже від поши-

рювання висипу по всьому тілу.

Методи боротьби з борщівником Сосновського:

■ знищення рослини за допомогою перекопування або переорювання ґрунту з подальшим висіванням на цих ділянках газонних трав;

■ викопування рослин із корін-

ням і знищення їх спалюванням або захороненням у санітарних ямах;

■ зрізання основного кореня борщівника на глибині 8–12 см;

■ періодичне скошування рослини до початку цвітіння;

■ застосування гербіцидів суцільної дії.

НА ПАРКОВКУ ПЕРЕТВОРЮЮТЬ НЕ ЛИШЕ ВУЛИЦЮ ГРУШЕВСЬКОГО

ПДР ■ Із паливом нині проблеми, але автовок на дорогах менше не стає. Сорок вісім — саме стільки транспортних засобів нарахували ми вранці на вулиці Винниченка. Майже безперервна вервечка із припаркованих автомобілів тягнулася від «Тинка» до приміщення старої бані

ОЛЕНА УДВУД

Не так давно ми писали про одвічну проблему вулиці Грушевського. У базарний день та частина, що йде від Центру дитячої та юнацької творчості до перехрестя із Січових Стрільців, перетворюється на парковку. Водії залишають свої транспортні засоби просто на узбіччі, попри те, що це не місце для паркування. Але так же зручно — неподалік базар, тож, закупившись, не треба йти далеко з пакунками до машини. І все було б нічого, якби це не створювало перешкоди пішоходам та іншим водіям. Адже машини нерідко паркують так, що половиною колес вони стоять на тротуарі, що заважає людям ходити пішохідною доріжкою. Та й самі автівки стоять по обидва боки узбіччя, тож два транспортні засоби, які рухаються назустріч один одному, зачисту просто не можуть розминутися.

Коли ми опублікували ту статтю, отримали чимало негативних відгуків. Втім, факт залишається фактом — узбіччя вулиці — не місце для того, щоб паркувати свій транспортний засіб, навіть якщо це зручно. Втім Грушевського, на жаль, не одна така.

Ще одна вулиця, яку козятинчани перетворюють на парков-

ку — Винниченка. Понеділок, 6 червня. На годиннику 10.52. Цілих 48 автомобілів нарахували на цій вулиці. Вервечка із транспортних засобів тягнулася майже безперервно від «Тинка» до приміщення бані.

Автівки стояли по обидва боки від узбіччя. Не важко здогадатися, що створювали вони ту саму проблему: два транспортних засоби, які рухалися назустріч один одному, ледве могли розминутися, тому що праворуч стоїть машина, ліворуч стоїть машина і навпроти теж їде машина — з'їхати просто нікуди. Майже півсотні автомобілів вишикувалися на ділянці дороги у якихось 310 метрів, створюючи перешкоду не лише для тих, хто за кермом, а й для тих, хто рухається на свої двох.

Свого часу ми робили анти-топ тротуарів у центрі міста. Було це восени минулого року. Так от, саме вулиця Винниченка була передостанньою у цьому рейтингу, тому що покриття пішохідних доріжок на цій вулиці одне з найкращих у місті. І все було б нічого, якби не один вагомий парадокс: хоч тут і значно кращий асфальт і чимало ділянок обкладені бруківкою, це, водночас, один із найвужчих тротуарів Козятина. Тут ледве можуть розминутися дві людини, які йдуть

На Винниченка ми нарахували 48 автівок, припаркованих на узбіччі. Майже безперервна вервечка із транспортних засобів тягнулася по обидва боки вулиці на ділянці довжиною в 310 метрів

назустріч одне одному. Настільки вузенька пішохідна доріжка. А тепер уявіть, що водій залишив свій автомобіль на узбіччі і двома колесами автівка стоїть на тротуарі, точно як на вулиці Грушевського. Тоді алея стає ще вужчою. Ось і спробуй пройти, коли і без того на вузькому тротуарі назустріч тобі йде жінка.

Та найбільше нас вразило навіть не це, а одна з іномарок,

припаркована впоперек пішохідної доріжки. Чоловік просто під'їхав якомога ближче до базарчика, щоб не нести далеко мішок, який він шойно придбав у продавця.

І якщо велику кількість автівок, припаркованих на Грушевського, ще можна логічно пояснити, бо люди просто приїжджають на маленький базарчик і не хочуть далеко йти з пакунками, то чому

вулицю Винниченка перетворюють на парковку — незрозуміло. Адже навряд чи водії, що залишили тут свої транспортні засоби, приїхали на ринок — на той момент, коли ми там були, майже всі точки продажу були закриті, а кількість яток, які працювали, можна було порахувати на пальцях однієї руки. Хтозна, може всі вони приїхали забирати посилки на пошту?

У «Тинку» до солі пропонують придбати ковбасу

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

На гарячу лінію газети «RIA-Козятин» надійшло повідомлення від козятинчанки Ольги. Жінка розповіла, що в магазин «Тинок» у продаж поступила сіль по ціні 19,90. Тільки щоб купити цей нині дефіцитний продукт, їй запропонували купити ще й ковбасу.

Вислухавши пані Ольгу, ми поїхали за вказаною адресою. У продавчині запитали, чи можна купити у їхньому магазині сіль? Вона відповіла, що в «Тинку» сіль можна купити по ціні — 19,90 за кілограм.

— Чи правда, що у вас продають сіль тільки тим покупцям, які погоджуються разом з сіллю купити ковбасу?

— Трохи не так, — каже продавчиня. — Ми не продаємо ковбасу, як причіп до товару на який є попит, ми лише пропонуємо ковбасу, як супутній товар. Ви краще зверніться до нашого ди-

ректора.

З Іваном Боровським ми зустрілися на його базі.

— Зараз важкий час для всіх. Ми не від легкого життя пропонуємо покупцям супутні товари, — пояснює директор. — Це зовсім не те, що покупці пам'ятають з лихих 90-х, коли покупцеві до потрібних продуктів хотіли щось додатково продати з непотрібного для нього товару. Асортимент супутніх товарів залежить від асортименту самого магазину «Тинок». Це — вузькоспеціалізований магазин, де невеликий список супутніх товарів. Звичайно, якщо покупець запропонував до солі зубну пасту, він образиться і можливо не прийде більше в магазин. Ми боремося за свого покупця і кожен наш покупець — це наша реклама. Можливо в плані супутніх товарів ми щось робимо трохи не так, але ж ми тільки вчимося виживати в нинішніх умовах і

разом з тим хочемо сподобатися покупцеві.

— А чому до солі у вас супутній товар ковбаса?

— Тому що ми стали продавати в магазині ковбасу зовсім недавно і про це мало хто знає. Дійсно, дуже важливо пропонувати правильні і відповідні супутні товари, які можуть бути потрібні споживачеві. Зараз закупівельна ціна солі близько 38 гривень за кілограм. Ми знайшли дешевше і не виставили її з націнкою навіть до закупівельної ціни. Ковбасу, як супутній продукт ми пропонували покупцям лише для реклами магазину. Це найпростіший спосіб, який не включає в себе багато фантазії і професійності продавця. Смаки покупців у нинішніх умовах будемо вивчати і змінювати асортимент потрібних покупцям продуктів, — сказав на завершення нашої зустрічі директор «Тинка» Іван Боровський.

В магазині «Тинок» продавали сіль по ціні 19,90. І пропонували купити ковбасу як супутній товар

БУРЯКОВІ РЕКОРДИ, КАВУНИ ЗА ЦІНОЮ КУРЧАТ І ДЕШЕВЕ МОЛОКО

Що по чому? ■ Ми поцікавилися цінами на продукти харчування та розсаду на вулиці Василя Земляка, в АТБ та на «кругу». Вчергове вразила ціна гречки. Привозні овочі та фрукти хтось купував, а більшість тільки цікавились. Козятинчани купують дорогих курчат та розсаду, яка здешевшала. Купують, бо невідомо, чи нам з півдня України дешеву городину привезуть

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

На вулиці Василя Земляка в четвер, 2 червня, серед потенційних покупців пошвавлення. Воно й не дивно, ринковий день. Торгували у «ракушках», на приватних столиках і просто на землі.

В центрі уваги покупців була і залишається розсада помідорів, капусти та перцю болгарського. Її продавали від 20 до 30 гривень за десяток. За місяць, що минув, ціна на розсаду добряче стрибала через те, що попит не дружив з пропозицією. Продавали по 40 гривень. Падав попит, скинули продавці до 25-ти гривень за десяток. Зростав попит — ціна на розсаду піднімалася. Так було добрих два тижні. В цей четвер продавали по 20 гривень, бо у більшості господарів розсада вже прижилася на городі.

Підскочили ціни на продукти борщового набору тільки в АТБ. Туди привезли ранні овочі. Вразила ціна буряка — майже 52 гривні за кілограм, морква дешевша, майже 30 гривень, цибуля рання — майже 32 гривні, огірки — від 42 до 60 гривень. Все за кілограм. Червоний буряк на ринку «Хлібодар» можна купити за 35 гривень, стільки ж морква. Цибуля у різних «ракушках» коштувала від 25 до 28 гривень за кілограм.

А ще на «хитрому» базарчику збільшився асортимент зелені. Продавали зелену цибулю, кріп, петрушку, базилік зелений і фіолетовий. От тільки ціну за зе-

лений делікатес не сказали, за кожен пучок ціна договірна. Будемо надіятись, що потенційним покупцям зелені пощастить більше і вони будуть знати реальну ціну пучка. Болгарський перець — 140 гривень за кілограм. На молоду капусту протягом тижня, що не день — то нова ціна. Продавали по 55 гривень, потім по 60 і навіть 65 гривень. У четвер, 2 червня, її продавали по 60 гривень за кілограм. Капусту осіннього збору, ще в деяких торговельних точках нашого міста можна знайти по 20–23 гривні

Ще досі великий попит біля лотків із насінням. Люди купують його тому, що багатьом довелося посіяти городину пересівати

за кілограм. За кольорову капусту на вулиці Василя Земляка продавали 60 гривень за кіло.

На «кругу» продавців і покупців майже немає. Продавали молоко по 30 гривень за півтора літра та яблука. Ринку на кругу, на жаль, формально вже немає. Закрити цей стихійний ринок було бажанням майже кожної влади. Тільки чи виграють від ноу-хау люди? Якщо згадати, які були ціни на «кругу» 15 травня, то свинина тут подешевшала в середньому на 10 гривень за кілограм.

Коли продавців на «кругу» немає, ми за традицією по-

Крупи скоро порівняються з ціною м'яса. Манка — 20 гривень, пшоно — 22, гречка — 85!

вертаємося на «хитрий» базарчик. Помідори продавали по 70–80 гривень за кілограм, огірки — 65–75 гривень. Редиска — 50 за кілограм. Трохи подешевшала клубніка. Тепер вона коштує 130 гривень за кілограм. За два-три дні, можливо тиждень, буде клубніка і з Чуднова, і на козятинських грядках. Погода дозволяє — поласуємо.

Вибір риби цього разу був у ширшому асортименті, ніж минулого. Карась та плітка середніх розмірів — 50 гривень за кілограм. Короп, судак, щука — по 100 гривень. Незважаючи на те, що молочна продукція в країні додала в ціні, наші молочниці — молодці, на продукцію від своїх корівок ціни не піднімають і знизити ще не можуть, бо будуть працювати собі у збиток. Півторака молока — 30 гривень. Сепараторна

сметана 85–90 гривень за півлітра. Сир коров'ячий 100–120 гривень за кілограм. Масло домашнє — 300 гривень за кілограм. У магазинах масло упаковка 200 грамів — 58–72 гривні.

Ціна яєць — 20 гривень за десяток, яйця від домашньої курки — 30 гривень.

М'ясо птиці на «хитрому» базарчику: філе курки від 115 до 129 гривень за кілограм.

Ситуація з крупами — як день, так нова ціна. Ще додала в ціні гречка. Станом на четвер, 2-го червня, вона коштувала вже 85 гривень за кілограм. Рис від 43-х до 50 гривень, булгур на гривню подешевшав. Тепер він коштує 45 гривень за кілограм. Крупи менш вживані від 18 до 23-х гривень. У торговельній точці, що на вулиці Винниченка, кілограмовий пакет гречки, продукту для діабетиків,

можна купити за 80 гривень.

Ще досі великий попит біля лотків із насінням. Люди купують його тому, що багатьом довелося посіяти городину пересівати.

Час від часу спостерігається пошвавлення покупців біля ємностей з курчатами. Хтось зупиняється, щоб полюбуватися пухнастими створіннями, хтось купує, щоб завести в хліві домашню птицю. Якщо триденне курча рівняти до ваги, то 35 гривень за штуку ніби забагато. Якщо брати на перспективу, то, мабуть, тих грошей вони варті.

За кавун 33 гривні за кілограм і дорого, і небезпечно для здоров'я. Та коли так хочеться і є на то в гаманці, то й можна спробувати. За приказкою росіян воно так виглядає: «Ранній арбуз в рот — сила в живот». Ми думаємо, ви здогадалися, що росіяни під жартом розуміли.

Чи безпечно купатися у міських водоймах?

ОЛЕНА УДВУД

Перші дні літа не надто радували нас погодою — то похолодання, то дощ із вітром. Та останні декілька днів на вулиці сонячно і тепло. І хоч звичної спеки поки немає, а вода у відкритих водоймах ще недостатньо прогрілася, козятинчани вже відкрили купальний сезон. У вихідні бачили компанію друзів, які пірнали у Водокачку.

Цьогоріч через війну навряд чи буде змога провести відпустку на березі моря. Частина наших вітчизняних курортів поки що перебуває під окупацією, та й навіть на тих, які в тилу, не над-

то безпечно, адже не раз читали в новинах, що в Чорному морі випливали морські міни. Залишені російськими військами. Поїхати сім'єю за кордон теж навряд чи вийде, адже чоловіків призовного віку не випускають за межі країни. Залишається альтернатива — озера, річки і ставки поблизу дому.

Одне з улюблених місць відпочинку серед козятинчан — ставок на Талимонівці. Влітку тут завжди людно, адже можна і поплавати, і позасмагати, і дітям не буде нудно. Втім мусимо вас розчарувати. Купатися у водоймі на Талимонівці небезпечно. Козятинський міжрайонний відділ контролю та профілактики хвороб відібрав

проби води у ставку і за результатами аналізів виявилось, що вода у цій водоймі не відповідає нормативним показникам.

— Вода не відповідає за бактеріологічними показниками індексу ЛКП, тобто лактозопозитивної кишкової палички. Показники становлять 21 тисяча при нормі не більше 5, — повідомили нам у Козятинському міжрайонному відділі контролю та профілактики хвороб.

Що стосується решти ставків, то у них теж купатися небезпечно. І причина не у якості води, а в тому, що там не облаштовані місця для купання належним чином.

На Водокачці купатися не можна. Причина у тому, що місце для купання не облаштоване тут належним чином

ВИЖИВ ПІСЛЯ ОБСТРІЛУ БІЛЯ АВДІЇВКИ, АЛЕ ПОТРАПИВ У ПОЛОН

Тривожно ■ Наприкінці травня козятинчанка Наталія Мазур втратила зв'язок зі своїм сином, який воює за Україну. Андрія не було ні в списках загиблих, ні в списках поранених, ні в списках зниклих безвісти. Жінка написала у ФБ, що шукає свого сина, написала свої контакти і попросила якомога більше поширювати її пост, аби знайти свою дитину. А наступного дня їй прислали відео, де Андрій розповідає, як він потрапив у полон.

ІРИНА ШЕВЧУК

Андрія Муравського мобілізували до військ у перші дні війни. Служив у Збройних силах України, справжній патріот, наш мужній захисник. До 11 травня Андрій був на місці, а потім їх забрали воювати у гарячі точки.

— Коли Андрія мобілізували, він був хворий, з температурою, — пригадує мати Андрія Наталія. — Я спакувала йому торбу ліків. Ми постійно були з ним на зв'язку.

Та материнське серце було не на місці. Наталія хвилювалася за сина і молила Бога, щоб з ним було все добре. Він у неї єдиний, більш нікого немає. Важко уявити навіть, що відчула жінка, коли 24 травня телефон сина не відповів. Тривога, страх... Наталія не знаходила собі місця, відразу забила на сполох та почала шукати свою дитину.

Куди тільки не зверталася Наталія, аби дізнатися хоч щось — все марно.

З ВІЙСЬКОМАТУ ВІДПРАВИЛИ ДОДОМУ

Після втрати зв'язку із сином, Наталія відразу звернулася у військкомат. За словами жінки, там їй конкретно нічого не пояснили, не дали ніяких паперів. Сказали, що Андрія немає ні в списках поранених, ні серед загиблих, ні безвісти зниклих.

— Навіть не зареєстрували, що я приходила, — ледь стримуючи сльози говорила Наталія. — Сказали 50/50, що він загинув. Але офіційних даних немає. Відправили мене додому, мовляв, самі до мене прийдуть. І так я чекала

більше 10 днів, не їхали. Відправили у вінницький обласний військкомат, а потрапити туди неможливо — сотні людей стоять перед ворітьми і всі із одним і тим самим питанням: «Де?». Як мобілізували, то був Захисник, а тепер виходить ніхто і звати ніяк? Буду дзвонити ще на гарячу лінію 1648.

Останньою надією Наталії знайти сина був допис у соціальних мережах. Про пошуки Андрія написали і ми на нашому сайті kazatin.com та поширили інформацію по групах RIA у соціальних мережах.

— Допоможіть знайти мого сина Муравського Андрія Миколайовича 24.10.1998 року народження, має позивний «Мураха», — зверталася до людей Наталія. — Все, що я знаю, це те, що Андрій служить у військовій частині А 4038, 38 стрілковий особовий батальйон, перша рота, кулеметний взвод, приєднана до бригади 79. Останній раз виходив на зв'язок 23 травня. Нічого не розповідав, єдине сказав, що він у гарячій точці. Зі слів побратимів Андрія, він знаходився в Донецькій області, на Бахмутському напрямку біля Авдіївки.

СИЛ ДОДАВАЛА ВІРА, ЩО ВІН ЖИВИЙ

Потім до Наталії дійшла інформація, що військові, серед яких був і її син, потрапили під артилерійських обстріл. Все підірвалося. Серце від того заболіло ще дужче. Як триматися? Де брати сили? В кого шукати підтримку? На всі ці питання Наталія не могла знайти відповіді. Сили додавала лише віра у те, що він

живий. А ще песик, якого Андрій сказав мамі назвати Краєм.

— У нас із сином дуже теплі і дружні стосунки, — каже Наталія. — Ми з ним ділилися кожним секретом. Він у мене один, більш нікого нема. 15 діб брата свого рідного шукала, він теж на війні. Вийшов на зв'язок, а потім знову зник... Я одна-однісінька. Син залишив мені собаку і сказав назви його Край, бо це наш край... ця собака так затужила, я постійно плачу.

Переломним моментом між материнськими сльозами та молитвами став дзвінок у суботу, 4 червня. Наталії сказали, що є відео, на якому її Андрій розповідав, як потрапив у полон. Змучений, поранений, знесилений, голодний, але живий.

— Мені кинули відео, де мій син, — розповідає Наталія. — Він живий, Слава Богу, але в полоні. Його потрібно витягнути звідти. Йому дуже важко, але він сильний. Я відчувала, що він живий. Його одяг, який він віддав, я по-

Жінка звертається у всі інстанції, скрізь пише звернення, листи, заяви, показує відео сина з полону і просить допомоги

прала, але він ним пахне досі, а не порошком.

ПОРАНЕНИЙ, П'ЯТЬ ДІБ БУВ У ПОСАДЦІ

На відео, яке того ж дня почало ширитися по соціальних мережах, Андрій розповів, що він пережив. Цитуємо: «Нас вночі привезли на позиції, вранці 24 травня ми були під мостом. Нас було в районі 10 осіб. Вранці, близько 5 години почали бомбити, все взривалося. По сторонах почалися стрілкові бої. Ближче до обіду ми зрозуміли, що нас вибивають. Почали сильно бомбити цей міст. Ми почали відступали в посадки. Стріляли з кулеметів. Я просто упав і лежав. Наші поповзли назад до моста, а я не міг. Так я залишився один. 5 діб був в посадці. Біля моєї ноги щось зірвалося, я відчув, що поранений. Як міг перев'язав рану на нозі. До 29 травня я повзав по посадці, шукав воду, пив залишки з пляшок. Потім почув голоси. Там мені зустрілися двоє

На цьому фото усміхнений Андрій Муравський разом із матю ще до війни. Коли служив в армії

чоловіків з ДНР. Я здався їм. Під їх наглядом я повз до моста. Мені дали трохи випити води і з'їсти повидла, щоб шлунок не зупинився. Потім мене донесли до їхньої позиції на ношах і вивезли на машині».

Після того, як Наталія побачила, що її син у полоні, завдання номер один для неї — повернути рідну кровинку додому. Чого б їй це не коштувало. Жінка звертається у всі інстанції, скрізь пише звернення, листи, заяви, показує те відео і просить допомоги. Та, з її слів, ставлення до ситуації трохи «підбиває крила». Незважаючи на те, що перед нею зачиняють двері, вона все одно у них стукає.

МАТИ ЗВЕРТАЄТЬСЯ У ВСІ ІНСТАНЦІЇ

— Скрізь, куди я звертаюся, мені закривають рот, — скаржиться Наталія. — І у нашому військкоматі, і у вінницькому. Спочатку в них не було підтвердження того, що син у полоні. Пройшло три дні, як вони це підтвердили. Нічого не можна добитися. Мене ніде не реєструють, куди б я не приходила. Всі

віднекуються.

Наталія розповіла, що вже написала листи-звернення та відповідні заяви в поліцію, в СБУ, в прокуратуру, до міжнародного комітету Червоного Хреста, до координаційного штабу з питань поводження з військовополоненими. Кожного дня пише і розсилає. Хочє добитися до Міністерства оборони.

— У мене таке враження, вони просто списали вже цю частину, де служив мій син, і цей батальйон, — продовжує Наталія. — Я вийшла на одного командира, який зараз лежить в обласному госпіталі і він мені розповів, як їх туди привезли, без води, без кариматів, без сухпайків. Сказали нічого не брати, там все є. Перед ними там також розбили бригаду. Ще були теплі трупи. Кидали фосфорними ракетами. На наших військових, які були з автоматами, пішли танками.

Наталія звертається до всіх, хто може допомогти витягнути її сина з полону, відгукнутися. Для неї важливе все — будь-яка інформація, контакти, які допоможуть повернути сина додому живим та здоровим.

Роман Андрущак: «Дотримуйтеся правосвідомості в сфері дорожнього руху»

Керівник відділення поліції звертається до козятинчан бути уважними та обережними на автошляхах. Це стосується всіх учасників дорожнього руху. Як пішоходів та велосипедистів, так і автомобілістів

— Попри воєнний стан в країні, ми як цивілізоване суспільство повинні суворо дотримуватися

чинного законодавства та норм права, які несуть в собі безпеку та гарантії нашого повсякдення, — каже Роман Андрущак. — Прошу вас виявляти уважність і обачність при переході вулиці та не виходити раптово на проїжджу частину.

Переходьте вулицю на позначених пішохідних переходах. Не намагайтесь переходити її

поблизу транспорту, який рухається. А в темну пору доби, для позначення себе під час руху на окремих ділянках, варто мати світловідбиваючі елементи.

Разом з тим начальник козятинської поліції наголошує — якщо з вами знаходяться діти, не залишайте без нагляду та тримайте за руку. Слід пам'ятати, що різко

автомобіль зупинити неможливо, і неочікувана поява перед транспортом може призвести до неправної біди.

Крім того, не треба покладатися на водія та його знання правил дорожнього руху. Потрібно враховувати багато факторів, серед яких і погодні умови, і стан технічного оснащення транспортного засобу.

Безпечність руху та дотримання правил стосується і велосипедистів.

— Пам'ятайте, що ви теж є учасниками дорожнього руху і ваші дії та оснащення велосипеда катафотами чи іншими пристроями є запорукою безпеки на дорозі та уникнення дорожньо-транспортних пригод.

«ВСЕНЬКЕ СЕЛО ЗА НИМ ПЛАЧЕ». ПАМ'ЯТІ ГЕРОЯ ОЛЕГА ШАРАЯ

Пам'ятаємо ■ Минає 40 днів як Самгородоцька громада втратила Олега Шарая. У перший тиждень вторгнення він долучився до лав війська і вирушив на Донеччину, де потрапив під артилерійський обстріл. Востаннє рідні чули голос Олега за день до його загибелі. «В мене все добре», — сказав він тоді матері

ОЛЕНА УДВУД

Олег Шарай народився і все життя прожив у Збаражі. Ходив до місцевої школи. Був старшим сином у сім'ї і чудовим старшим братом.

— У мене ще є молодший син, — розповідає Віра, мама нашого Героя. — У селі весь час ними всі захоплювалися, бо вони ніколи не сварилися, ніколи нічого одне одному кривого не казали. Вони були справжні рідні брати. Я на роботі робила землевпорядником, чоловік на тракторі, на комбайні. Колись і до двох годин ночі працювали. То сини в мене все робили. І посуд був за ними, бо я на постійній роботі, то в Козятин, то ще куди поїду.

Ще малим хлопчиком Олег почав куховарити. І готував він не простенькі страви нашвидкоруч, аби було що поїсти, поки

мама на роботі, а випікав навіть торти. А з цим же треба добряче погратися — спочатку приготуй правильно тісто, щоб коржі не впали під час випічки, почаклуй із кремом. Словом, на кухні він почувався впевнено.

Закінчивши восьмирічну школу, Олег подався до Козятина, де вивчився в училищі на чергового по станції. Потім пішов в армію, втім навіть після служби залізничником так і не став. Душа у нього тяжіла не до колій, а до поля.

— Він тільки мав трактором і на цьому все, — згадує Віра. — У нас батько на тракторі, дід на тракторі і брат його також був на тракторі. Брат хотів забрати його в Луганськ, на митницю влаштувати, ще хотіли його у Києві на митницю влаштувати. Як прийшов з армії, приходили з міліції, щоб ішов у міліцію, бо він у прикордонних військах слу-

жив. Він нікуди не захотів іти, тільки на трактор і все. То його мрія. У нас був свій домашній трактор, він вмів їздити. Потім він перездав на права.

Олег подався на роботу у колішній колгосп «Прогрес». Так і пропрацював на тракторі 27 років. Мама каже, син жив своєю роботою.

— Він такий був, що нікому не міг відмовити, — каже Віра. — Як йому сказали, що стільки роботи треба зробити, він і буде робити. Хоч і до ночі, але виконає.

За кілька років наш Герой зустрів свою долю — Аліну. Вона також зі Збаража. Освідчився коханій і взяв із нею шлюб. Вони прожили разом 22 роки, разом виховали дочку, яку Аліна народила ще до зустрічі з Олегом.

— Він сім'янин був хороший, — каже мама нашого Героя. — Виховав дочку як свою рідну. Ніколи їй нічим не дорікнув, ніколи нічого поганого не сказав. Він був дуже доброю людиною, всеньке село за ним плаче.

Олег отримав важкі поранення, несумісні з життям. Він був на першій лінії, хоча запевняв рідних, що буде не на передовій

Олег Шарай був не лише хорошим батьком, а й став прекрасним дідусем, не міг натішитися двома онуками. Він купив машину і навіть квартиру у Вінниці, але переїжджати туди не хотів. «Він вроджений для села», — так каже про нього мама. Нікуди не хотів їхати, поки не вийде на пенсію. Та покинути улюблене поле змусила повномасштабна війна. Ще в далекі 90-ті чоловік служив у селі Шегині на Україно-Польському кордоні, мав звання старшого прапорщика. Тож коли оголосили мобілізацію, його викликали до військкомату.

— Сказали, щоб чекав повістку, а потім із села викликали, — розповідає Віра Шарай. — Він пішов, зразу пройшов комісію і сидів на телефоні. Я йому збрала речі, бо дружина у Вінниці і я думала: «А раптом викличуть». Його так і викликали — об 11 сказали, що на першу годину дня треба прийти. Я позбирала все у рюкзаки і так його відізнали, і він пішов, другого березня забрали його у військкомат з речами.

Щойно мав змогу, чоловік виходив на зв'язок. Телефонував рідним раз на три-чотири дні. Хоч і не міг довго говорити, та принаймні встигав сказати, як він.

Все життя Олег Шарай працював на тракторі. Але покинути улюблене поле змусила повномасштабна війна

— Останній раз другого травня подзвонив, — згадує Віра. — В його дочки був день народження. Подзвонив, привітав її. І з дружиною потім поговорив. Потім до мене подзвонив, сказав: «Мамо, у мене все добре». Я кажу: «Синочку, бережи себе». Він каже: «Добре» і відключився. Вони там не могли на передовій дзвонити, бо їх вираховували. То він так одну хвилиночку має вільну, подзвонив — і все.

Наступного дня після тієї телефонної розмови Олег загинув. Їх підрозділ, який перебував на Донеччині, накрили «градами». Наш земляк отримав важкі поранення, несумісні з життям. Він був на першій лінії, хоча до останнього запевняв рідних, що буде не на передовій.

— Їх відпустили були на добу за тиждень до того, як мали вже відправляти на Донецьк, — згадує Віра. — Він прийшов до мене. Я стою, дивлюся. Він каже: «Чого

ти так, мамо, дивишся на мене?» Я кажу: «Синочку, я так за тебе переживаю!» А він каже: «Мамо, не переживай, нас не поставлять на першу лінію, нас поставлять на третю». А вийшло навпаки. Бо він казав, що вони резервники. А поїхали туди і поставили їх на першу лінію з автоматами і кулеметами.

Під час обстрілу одну ногу Олега відірвало, іншу покалічило. Уламок від артилерійського снаряду потрапив чоловікові під підборіддя і пошкодив кровеносну судину. Його намагалися транспортувати до лікарні у Дніпрі, але не встигли — масивна кровотеча не дала медикам жодного шансу.

Олег Шарай загинув 3 травня. Йому було 47 років. За тиждень громада провела Героя в останню путь і назавжди попрощалася із мужнім воїном, який став на захист України.

Наш земляк був не лише чудовим батьком, а й прекрасним дідусем. Він дуже любив своїх онуків

«НАВІТЬ НЕ ВІРИЛОСЯ, ЩО БАЧИМОСЬ ВОСТАННЄ»

Пам'ятаємо ■ Старший лейтенант Артур Турляк служив у підрозділі особливого призначення КОРД. Від початку широкомасштабного вторгнення він був у зведеному полку «Сафарі». Звільняв від загарбників Бучу, Ірпінь, Гостомель, Харківщину. В Запоріжжі загинув. Яким був Герой України, ми запитали його найрідніших людей

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Народився Артур Турляк у Новорічну ніч 1993 року в сім'ї залізничників. Здобувши шкільну освіту, спробував стати частиною великої династії залізничників. Його мама з татом працюють провідниками пасажирських вагонів. Бабуся з дідусем до виходу на заслужений відпочинок були залізничниками. Тільки здобувши в Козятинському залізничному училищі спеціальність оглядача-ремонтника рухомого складу Артур відчув, що то не його. Його більше приваблювала служба рятівника чи поліцейського.

— Після служби в армії син пішов працювати у підрозділ МНС. Спочатку йому було важко психологічно, — розповідає мама КОРДівця Оксана Миколаївна. — Він часто ставав свідком жахливих аварій, коли доводилось покалічених в дорожньо-транспортних пригодах людей вирізати з металевого полону. «Така у нас професія, ми людей рятуємо. Саме від наших дій залежить, коли ми постраждалого передамо в руки медичних працівників», — говорили йому старші по службі товариші. Рятувати людей сину було ближче до душі і він залишився в загоні рятівників.

— А як ваш син став спецпризначенцем?

— Коли міліцію перейменували в поліцію, а потім реформували її, Артур виявив бажання служити в поліції. Спочатку служив патрульним, тільки в душі він залишався тим же рятівником і мріяв стати на вищий рівень, — пояснила мама Героя. До розмови підключається мама дружини Артура Ірина Петрівна:

— Коли був набір у поліцію, він таємно від родини сам прой-

шов усі тести. Ми нічого не знали, поки його не викликали на службу в поліцію. Спочатку він працював патрульним, потім служив у підрозділі ТОР, а вже з ТОРу за конкурсом його перевели до КОРДу. Тільки КОРДівцем він був для України, для всіх нас він був добрим чоловіком для моєї доньки, ідеальним батьком для моєї внучки Каріни. Я його зятем не називала, тому що для мене він був наче рідний син, — після цих слів мама-теща розплакалась, а коли витерла сльози з обличчя, продовжила: — Артур заочно вступив до Київського університету права Національної академії наук. Він мріяв стати співробітником ДБР.

— Оксано Миколаївно, коли вам стало відомо, що ваш син з перших днів війни знаходиться в найгарячіших точках? — звертаємось до мами Героя.

— Він нікому нічого не говорив. Щоб не переживали, дружину Катю з Каріною відправив у Польщу. Мені казав, що знаходиться в місці дислокації по місцю служби. Це вже потім, коли росіян вибили з-під Києва, він на кілька днів прийшов додому та привіз нагороду за визволення Бучі, Ворзеля, Гостомеля, Ірпеня. Тільки тоді ми дізналися, що бійці зведеного полку «Сафарі» звільняли Київщину. В Сафарі були спецпризначенці ТОР і КОРДУ підсилені спеціалістами вибухотехнічної служби. За словами сина, вони займалися відновленням правопорядку на звільнених територіях. Аби місцеві мешканці якнайшвидше змогли повернутися у рідні міста, — розповіла мама Героя.

Під час нашого спілкування з мамою Артура до неї прибігла шестирічна внучка Каріна. Вмостившись зручно на колінах

Мрія кожної жінки бути за чоловіком. У Катерини Турляк так було до війни з росією

бабусі і дізнавшись, що мова йде про її тата, розплакалась. Бабуся Оксана заспокоїла внучку і каже: «Ти розкажи дяді, куди ви з татом найбільше любили ходити на прогулянку». Каріна розповіла про похід у звіринець.

— Ми з татком брали звірятам багато їсти, а вони їли і махали хвостиками, — розповідала дівчинка. Бабуся зауважила, що Каріна має добру пам'ять, як і її тато.

— Коли Артур ще був у садочку, йому вихователі давали вивчити напам'ять найдовші вірші. Вони самі дивувалися, що він мав таку хорошу пам'ять, — розповідає пані Оксана. — Каріна зараз має інтерес до медицини. Вона знає, в якій частині тіла знаходяться органи людини. Якось, коли вона була в садочку, її однокласник Сергійко поскаржився на болі в животі. Каріна оглянула ровесника і каже йому: «Ні, дорогий, живіт тут ні до чого, у тебе печінка болить». Син знав захоплення дочки і в його планах було вивчити її на лікаря.

— А які у Артура ще плани були?

— Коли почалася війна, він чомусь вірив, що вона триватиме недовго. «Війна скоро закінчиться», — казав він, — і ми підємо в церкву та повінчаємось. Я хочу, щоб ти була моєю дружиною не тільки перед людьми, а й перед Богом», — розповідає дружина Героя Катерина. — А ще казав, що нашій сім'ї треба поповнення. Мала бути ротация. Але весь їхній підрозділ залишили воювати. Мій чоловік мені казав: «Яка ротация. Ворог ще близько, я спокійно спати не зможу. Може ближче до осені. Тоді треба буде допомогти тобі Каріну до школи зібрати і батькам в городі потрібно буде допомогти». Коли в кінці квітня він мені це говорив, навіть не вірилось, що останній раз з ним бачимось.

— Як це сталося? Вам щось відомо з цього приводу?

Щасливі Катя, Артур та Каріна. За декілька місяців до війни

— Відомо тільки, що трагедія сталася в ніч з 21 на 22 травня, — каже мама Артура. — Є різні чутки, але вони не підтверджені на офіційному рівні. Звичайно, окупанти знали, що зі спецпризначенцями їм в чесному бою не справляться, то й поступили підло — вдарили по КОРДівцях, коли ті відпочивали. Нам відомо, що він був патріотом своєї держави і йому назавжди залишиться 29.

— На похороні Артура ми чули від друзів вашого сина, що одного разу група КОРДівців помітила лежачого чоловіка. Підняли його пакет, а в ньому була велика сума грошей. Радилась, що з п'яним чоловіком робити, а ваш син взяв у того чоловіка телефон і зателефонував його дружині. Вам відома ця історія?

— Така історія дійсно була, — каже дружина КОРДівця Катерина. — Той п'яний чоловік скоріше всього автівку чи ще щось цінне продав і від радості

випив, але мабуть сили не розраховував. Артур взяв телефон у сплячого чоловіка і зателефонував його дружині. Та прийшла за вказаною адресою з вечерею для КОРДівців і вони їй гроші віддали. Вони не рахували, передали з рук в руки, а в пакеті були долари. Жінка дуже дякувала хлопцям. Ми нікому цієї історії не розповідаємо, тому що люди знають різні історії і мало хто в таке повірить. Але таке дійсно було. Скільки я знаю свого чоловіка, він ніколи чужого не брав. Казав, мені вистачає тих грошей, які платить держава за мою роботу, — сказала дружина Героя, ледь стримуючи сльози.

Війна дійсно забирає найкращих. Батьки Артура втратили чудового сина, другий син родини Турлюків старших, Ярослав, втратив доброго брата. Внучка Каріна — люблячого її батька, дружина Катя — ідеального чоловіка. Держава — відважного воїна. Вічна пам'ять Герою!

Остання нагорода Артура

ЗА СКІЛЬКИ У КОЗЯТИНІ МОЖНА КУПИТИ ВЕЛОСИПЕД?

Гроші ■ Дефіцит пального триває вже декілька тижнів поспіль, тож все більше людей, які звикли водити автівку, пересідають з чотириколісного транспорту на двоколісний. Останнім часом спостерігається великий попит на велосипеди. Звісно, черга як за сіллю не стоїть, втім ровери активно купують. Ми поцікавилися, яка на них ціна у Козятині

ОЛЕНА УДВУД

Козятин сміливо можна назвати містом велосипедистів, адже багато козятинчан користуються саме цим видом транспорту. І хоч наша інфраструктура до цього зовсім не пристосована, бо через відсутність велодоріжок велосипедистам доводиться рухатися по узбіччю або ж тротуарами, не рідко минаючи на своєму шляху перешкоди у вигляді вибоїв, подекуди на всю ширину алеї, люди не відмовляються від ровера. По-перше, це корисно для здоров'я. По-друге, зручно, враховуючи те, що автобуси ходять раз на годину.

Із початком повномасштабної війни велосипедистів у місті стає все більше. Нині у Козятині спостерігається справжній велосипедний бум.

— Ціни дуже зросли, але попри це люди купують їх, якось складають копійки, — розповідає Наталія, власниця крамниці. — Почали всі збирати велосипеди колишні, з горіш дістають бабусині, дідусині, намагаються

їх відремонтувати, підфарбувати, підлаштувати. Всі, хто присягався, що ніколи не сядуть за велосипед (це в основному стосується чоловіків на машинах) пересіли на велики, намагаються щось знайти, звикнути, навчити себе, жінку, дітей.

Продажі не впали, а, навпаки, зросли. Щоправда, попит нестійкий і весь час змінюється. Найімовірніше, причина у тому, що затримують зарплати. Щойно люди отримують на руки гроші, йдуть дивитися ровер чи запчастини до нього. Наталія каже, що цього року навіть сезон продажів почався на два місяці раніше, ніж зазвичай.

— Почалася повномасштабна війна, може, минуло днів п'ять, — продовжує жінка. — Бо всі в село переїхали, на машинах, а тут дороги погані. Людям шкода своїх машин, бо приїхали з великих міст на хороших машинах, і пішли продажі вгору.

Велосипед нині зовсім не дешево задоволення. Новий обійдеться вам у добрих шість тисяч, і це щонайменше. Причому

Ціна на велосипеди зросла в середньому на 15–20%. А от деталі подорожчали ще більше

це стосується як звичайних, так і спортивних роверів. Різниця у ціні буквально в кілька сотень. Якщо ж хочете значно крутіший двоколісний, доведеться викласти з кишені ще більше — цілих 10 тисяч. Наталія каже, є й дорожчі, які коштують і по 40, і по 50 тисяч гривень. Втім їх не беруть на реалізацію лише з однієї причини — у Козятині навряд чи знайдеться охочий викласти аж таку суму за велосипед.

Ровери добряче додали в ціні. Вартість двоколісного зросла в середньому на 15–20%. Це значить, що ще минулого року велосипед можна було придбати

за 5 тисяч. Ціна деталей до двоколісного зросла ще більше — від 30 до 80%, а деякі запчастини додали у ціні аж на цілих 100%. У такого здорожчання є свої причини.

— Спочатку піднявся долар, довелося піднімати через це ціни, — каже Наталія. — Коли почалася повномасштабна війна, виникла проблема із поставками велосипедів з-за кордону, тому ціни піднялися вже у поставальників. Людям це, звісно, не подобається. Але ціна залежить зараз не від курсу, а від ситуації в країні. У нас немає жодного заводу, який виготовляє велосипеди. В Україні їх тільки зби-

рають. Може і виробляють якісь дрібні запчастини, але в основному все імпортне. Більшість поставальників із Харкова. Там чимало підприємств, які займаються велосипедами, зрівняли із землею. Хто переїхав до іншого регіону, почав роботу лише місяць тому. У Києві половина заводу згоріла, він почав працювати теж буквально місяць тому. Зараз поступово поставки налагоджуються, але є дефіцит запчастин. Великів тих моделей, що раніше були, зараз немає, зовсім інші збираються. Доводиться міняти поставальників, виробників і ціни, відповідно, зростають з кожним днем.

Про благоустрій на території Музею Хліба

Візитівкою села Білопіль, що на Козятинщині, є Музей Хліба. А днями ще однією окрасою села стала ландшафтна композиція з вітряком і жорнами недалеко від школи. Про це повідомляє в соцмережі група «Комунальний заклад «Музей Хліба с. Білопіль».

«Ця краса з'явилася завдяки ініціативі голови СВК «Білопільський» Володимира Шашкова. Креативний задум, уміла організація, любов до рідного краю зробили диво: шоранку усіх жителів села і гостей зустрічатиме красень-квітник. Дружно працювали під керівництвом Володимира Івановича команда Білопільського СВК та Білопільського ЗНВК. Родзинка композиції, вітряк, майстерно створена

руками Василя Альби та його сина Олександра», — йдеться у повідомленні.

Коли перецвітають сади, на території Музею Хліба піднімається трава, підходить час косовиці. Родина Андрія та Надії Кіндратюків вкотре надали благодійну допомогу Музею Хліба, а саме покосили територію закладу.

«Неповторний запах скошеної трави, він повертає нас у босоноге дитинство, навіває приємні спогади і дає можливість відчувати найчарівніші барви життя, — пишуть у групі. — Колектив нашого закладу висловлює вам щирі вдячність, а особливо вашому сину Антону, за надану допомогу у косінні трави та наведенні порядку на території закладу».

У Самгородок привезли пересувну виставку

Локальний координатор Мережі пам'яті Леонід Волошин привіз у Самгородок пересувну виставку «Захистимо пам'ять», присвячену 80-ій річниці страти єврейської громади Самгородка. Про це повідомляє Самгородок Наш

Виставка «Захистимо пам'ять» — це стенди з архівними фотографіями та свідченнями очевидців про масові розстріли євреїв в Україні. А також історії тих, хто пережив Голокост. Це один з інструментів повернення локальної історії про єврейську спільноту.

Виставка тиждень буде знаходитися у фойє Самгородоцького будинку культури. Запрошуємо усіх бажаючих ознайомитися з нею з понеділка по п'ятницю

з 09.00—16.00.

Додамо, що 4 червня 1942 року німецькими та угорськими окупантами було розстріляно єврейську громаду села Самгородок. На той час у селі проживало близько 700-т євреїв, за історичними даними, вбито близько 6-ти сотень, з них 240 дітей та 15 військовополонених. Українці намагалися сховати від німців хоча б тих євреїв, яким вдалось вижити.

«Це події, котрі неможливо стерти зі сторінок історії і кожен повинен про них пам'ятати та вшановувати. Сьогодні жителі нашого села вшанували загиблих хвилиною мовчання та покладанням квітів до меморіалу убитим євреям під час Голокосту», — йдеться у повідомленні.

ДЕ ТА ЯКІ САМЕ ПОВІСТКИ МОЖУТЬ ВРУЧАТИ ПІД ЧАС ВІЙНИ

Армія ■ Чи можуть вам вручити повістку на блокпості ТРО-шники? Що обов'язково має бути вказано у повістці? Кого не мобілізують? Зібрали відповіді на найпоширеніші запитання про загальну мобілізацію-2022

НАТАЛІЯ КОРПАН

У перший день широкомасштабного наступу росії на Україну президент Володимир Зеленський оголосив про проведення загальної мобілізації в Україні. Нещодавно ж Верховна Рада продовжила строк воєнного стану і загальної мобілізації до 23 серпня. Українців продовжують призивати до війська.

Як пояснюють у Міноборони, призов військовозобов'язаних, резервістів та залучення транспортних засобів для забезпечення потреб Збройних сил України, інших військових формувань України здійснюється в обсягах, визначених мобілізаційними планами. Наразі ці плани є з грифом «секретно».

Розберімося з найпоширенішими питаннями щодо мобілізації-2022.

У СКІЛЬКИ ЕТАПІВ ПРОХОДИТЬ МОБІЛІЗАЦІЯ?

Про те, які є хвилі мобілізації, розповіла керівниця юридичної клініки та професорка кафедри цивільного права і процесу Донецького національного університету, що тимчасово розташованій у Вінниці, Лілія Амелічева. Вона разом зі своїми колегами-юристами запустили серію вебінарів, присвячених мобілізації, на YouTube-каналі Комісії з юридичної освіти і обізнаності. Отож, загалом є чотири черги мобілізації військовозобов'язаних.

1. Оперативний резерв (колишні військовослужбовці, які мають бойовий досвід; ветерани АТО/ООС; контрактники віком до 40 років).

2. Оперативні резервісти, які не потрапили в першу чергу. Військовослужбовці, які проходили строкову службу до 2014 року або служили за контрактом.

3. Мобілізаційний резерв: військовозобов'язані громадяни, які закінчили військові кафедри ЗВО як офіцери запасу та не призивалися під час попередніх мобілізаційних кампаній.

4. Громадський резерв: інші громадяни, які не мають вікових і фізичних обмежень на призов, і можуть бути залучені для комплектування ЗСУ та інших військових формувань.

ЯКА ЗАРАЗ «ХВИЛЯ»?

За словами Лілії Амелічевої, командування Збройних сил України говорить, що хвилі мобілізації це не якесь стійке поняття.

— Не можна чітко прослідкувати, коли і яка «хвиля» розпо-

Виклик повісткою до військомату, якщо ви ніколи не тримали зброю, не означає, що вас відправлять одразу на передову

чалася. Приблизно орієнтуються на певні дати, коли ці черги змінюються одна одну. А буває таке, що ці хвилі накладаються одна на одну, — розповідає спеціалістка.

Виклик повісткою до військомату, якщо ви ніколи не тримали зброю в руках, не означає, що вас відправлять одразу на передову. Військовозобов'язаний має пройти навчання, його строк нині в умовах війни встановлюється по-різному. За словами юристки, це залежить від професійних якостей людини та спеціальності. Зараз це навчання триває від 5 до 15 діб.

Втім, як кажуть у Міноборони, якщо вас без навичок володіння зброєю та підготовки направили на передній край, повідомте про

Законодавством не встановлене місце, де можна або не можна вручити повістку. Проте повістка має бути вручена тільки особисто, під розпис отримувача

це на телефони гарячої лінії. Для того, щоб оперативно розібратись і вжити заходів, потрібно назвати ПІБ мобілізованої особи та номер військової частини, в яку направили. Звертатися можна за номерами:

- 0-800-500-410;
- 0-800-500-442;
- 044-454-44-99.

ЯКІ БУВАЮТЬ ПОВІСТКИ?

Повістка — аркуш паперу, де має бути обов'язково вказано:

- ПІБ призовника, рік народження та адреса;
- місце роботи;
- вид повістки;
- дата, час та адреса, за якою потрібно з'явитися;
- застереження щодо необхідних документів;
- назва органу, печатка, під-

пис, ПІБ керівника ТЦКСП.

Однак варто розуміти, що не завжди, коли ви отримали повістку, то вас одразу ж відправлять у зону бойових дій. Вони бувають чотирьох видів:

1. Повістка для уточнення даних призовника;
2. Повістка-призов на строкову військову службу;
3. Повістка для призову на медкомісію;
4. Мобілізаційне розпорядження.

Як пояснює Лілія Амелічева, якщо військовозобов'язаному вручили повістку першого виду, то насамперед військомат хвилює: де працює чоловік/жінка, стан здоров'я, сімейний статус та наявність дітей. Щодо другого виду, то зазвичай після такої повістки забирають на строкову службу.

— Повістка третього виду дуже необхідна, у разі, якщо не з'ясований стан здоров'я військовозобов'язаного, якого хочуть мобілізувати. Людина проходить багатьох лікарів, і буде рішення, чи придатна вона до служби. Варто розуміти, що ця повістка не означає, що вже і зараз буде мобілізований такий військовослужбовець. Така повістка спрямована на те, щоб з'ясувати, чи придатна людина, — говорить професорка кафедри цивільного права і процесу Донецького національного університету імені Василя Стуса.

За словами спеціалістки, якщо ж вам прийшло мобілізаційне розпорядження, то ви повинні впродовж 24 годин прийти на призовний пункт.

Як пишуть експерти Асоціації правників України, вручити повістку може співробітник територіального центру комплектування та соціальної підтримки (ТЦКСП). А також уповноважені особи органів місцевого самоврядування, керівники підприємств. І в тому числі закладів освіти, фізичні особи-підприємці, керуючі багатоквартирних будинків, власники будинків.

Законодавством не встановлено місце, де можна або не можна вручити повістку. Тобто вручити повістку вам можуть на блокпості чи вулиці, у магазині чи на роботі.

Однак повістка має бути вручена тільки особисто, під розпис отримувача.

ЯКЩО ПОВІСТКА СКЛАДЕНА НЕПРАВИЛЬНО

Як пояснюють експерти Асоціації правників України, неправильне зазначення ПІБ у повістці або незазначення дати явки знижують імовірність притягнення особи до відповідальності, якщо вона з різних причин не з'явилася за такою повісткою.

«Оскільки співробітники військоматів та органів влади можуть несвідомо зробити помилку, а захищати незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України є обов'язком громадянина України, то все ж таки варто з'явитися на вказане в повістці місце й уточнити, чи була це помилкова повістка, чи громадянина справді мобілізували на захист країни», — кажуть спеціалісти.

Хто не може бути мобілізований?

Про це детально написала заступниця міністра оборони України Ганна Малик на своїй сторінці у соцмережі. Категорії, які не підлягають призову на військову службу під час мобілізації:

- ті, хто був заброньований на період мобілізації і на воєнний час державними органами влади і іншими державними організаціями, органами місцевого самоврядування, за установами, підприємствами та організаціями;
- ті, хто був визнаний медкомісією тимчасово непридатним до військової служби за станом здоров'я (до шести місяців з необхідністю проходження повторної комісії);
- чоловіки і жінки, на утримуванні яких знаходиться троє і більше дітей до 18 років (можуть бути призвані на військову службу лише у разі їхньої згоди і тільки за місцем проживання);
- чоловіки і жінки, які одні виховують дитину/дітей віком до 18 років (можуть бути призвані на військову

службу лише у разі їхньої згоди і тільки за місцем проживання);

- чоловіки і жінки, які виховують дитину з інвалідністю підгрупи А віком до 18 років;
- чоловіки і жінки, на утримуванні яких перебуває дитина з інвалідністю (з видами порушень функцій організму III–IV ступеня їх вираження);
- чоловіки і жінки, які виховують повнолітню (18–23 роки) дитину, яка є особою з інвалідністю I чи II групи;
- чоловіки і жінки, які є опікунами, усиновителями, прийомними батьками, піклувальниками, батьками-вихователями і утримують дітей-сиріт і тих дітей, які були позбавлені батьківського піклування (віком до 18 років);
- ті, які займаються постійним доглядом за особами, що потребують піклування (в разі, якщо немає інших громадян, які можуть взяти на себе цей догляд);
- народні депутати, депутати Верховної Ради АР Крим.

КОЗЯТИНЧАНИ МНОЖАТЬ ДОБРО

Краса ■ Творчість поєднала Козятин і Європу. Нещодавно ціла партія ляльок-мотанок, які виготовила Наталія Баштова, поїхала до Глазго, що у Шотландії. Це — частина благодійного проекту, започаткованого Громадською організацією «Філософія серця». Обереги, створені козятинською майстринею, продадуть на благодійність

ОЛЕНА УДВУД

Наталія Баштова — науковий співробітник Музею історії міста. Разом із директором Лілією Макаревич вона не лише розповідає усім охочим про минуле Козятини, а й знайомить із талановитими людьми.

— Мене якось спитали, коли ви виставите роботи всіх майстрів, що ви будете тоді виставляти? — каже Баштова. — Я чотири роки працюю в Музеї і кожного року з місяця в місяць все нові і нові виставки. Ми показуємо роботи багатьох талановитих мешканців Козятинської територіальної громади і вони неймовірні, вони вражають.

У вільний від роботи час Наталка займається рукоділлям і виготовляє ляльки-мотанки.

— Я почала їх робити, коли дуже захворів молодший син, коли не було уяви, як далі жити, що робити, — розповідає майстриня. — То була хвороба, яку неможливо було пояснити, лікарі самі шукали діагноз. Мій син погано бачив, тому вдень не вмикався телевізор. Ми грали в спокійні ігри. А коли він лягав спати, я дивилася тихенько майстер-класи, шукала різну інформацію, психологічні дослідження, які допомогли б знайти корінь проблеми, чому моя дитина захворіла.

Під час цих пошуків Наталія натрапила на цікаву інформацію про ляльок-мотанок, які з давніх-давен виготовляли наші жінки. Кожна ж мама робила своїй дитині бодай раз ляльку. А мотанки — це не просто іграшки, а родові обереги.

— Звичайні, з простого одягу простенькі ляльки робилися для того, щоб допомогти дитині видужати, — продовжує майстриня. — Така лялька моталася мамою в спокійному стані, в тиші, біля дитятки. Всередину склада-

лися шматки одєжинки дитини. Потім ця лялька клалася під подушку і коли дитині ставало хоча б трішки легше, цю ляльку негайно спалювали, знищували у вогні.

ПОКАЖУТЬ ЄВРОПЕЙЦЯМ УКРАЇНСЬКУ КУЛЬТУРУ

Одна, за нею друга, потім третя. Поступово козятинчанка стала займатися мотанками серйозно. Це переросло в справжнє захоплення. Відколи почалася повномасштабна війна, Наталка Баштова знову активно взялася за виготовлення мотанок. Під час роботи вона молиться за наших воїнів, які борються з російським окупантом.

— Ляльки стали невід’ємною частиною мого життя, тому що це дає задоволення, натхнення, — пояснює майстриня. — Я дуже вірю в те, що коли даруєш свої вироби або їх у тебе купують і дарують іншим, кожен добрий погляд на ляльку, цей стан, коли ти відчуваєш, що тобі подобається, передається потім добром і везінням або до того, хто її робив, або до того, для кого її робили. Зараз коли я мотаю ляльку, думаючи про війну, я вірю, що, незважаючи на те, що він далеко, ця лялька створить йому захисне поле.

Зовсім нещодавно козятинчанка виготовила цілу партію ляльок-мотанок, які відправили до Шотландії. П’ятнадцять виробів вже дісталися до Глазго. Це 30-сантиметрові мотанки, вбрані у традиційний український одяг. Кожна з них унікальна. Разом із мотанками до Шотландії також поїхали вироби з бісеру талановитої майстрині Ольги Ішук, а також розписні пасхальні яйця, які виготовила мисткиня Валентина Ельбаєва. У Глазго організують благодійний ярмарок-аукціон, на якому не лише продадуть вироби, а й

знайомитимуть шотландців із українським мистецтвом. А виручені кошти направлять на благодійність.

— Ті ляльки, які поїхали в Глазго, теж принесуть добро, — каже Наталка. — Це перший етап, перший поштовх до зв’язку між нашими країнами. Кошти з продажу направлять на добрі діла. Це буде кругообіг добра, я бачу, що воно повертається чудесами і в моє життя і в життя тих, хто мене оточує.

СЕКРЕТИ СТВОРЕННЯ

Майстриня тим часом вже готує нову партію ляльок, яка також поїде до Європи. Дві з них вже готові. Це довгокосі красуні, вбрані у вишивані спідниці та білі сорочки. На грудях у них коралі, а важку косу прикрашають віночки.

Щоб виготовити одну таку мотанку, потрібно зо три години. Це якщо рука набита, бо якщо робити перший раз, витрачається значно більше часу. Традиційно ляльки мотали з натуральних

Не завжди одяг для ляльки вишивали. Лише найбагатші мотанки виготовлялися з дорогих тканин із вишивкою

тканин. Це міг бути ситець або сатин.

— Якщо це для домашнього вжитку, можна брати шмат простирадла для середини, з якого змотується основа ляльки, — розповідає майстриня. — Обов’язково лялька огортається в чистий клаптик тканинки. Зверху одяг може бути різний, хоча теж краще, щоб він був з натуральних тканин. А ось стрічки з натуральних тканин зараз важко знайти, тому ми робимо з атласу. Прикраси на голову і фурнітура теж штучні. Вони дають красу нашій ляльці і пришвидшують процес, тому що якщо власноруч робити ще квіти, то витратиться дуже багато часу.

Під час намотування нитка має йти або від себе, або за годинниковою стрілкою. Це — одне із суворих правил, яке не можна порушувати, адже мотанка — це оберег. Коли майстриня її робить, вона нічого не бере собі, лиш віддає позитив, добро і молитву.

Ще важливо, щоб ляльки не торкалася голка, інакше

Наталія Баштова вже багато років виготовляє мотанки. Майстриня каже, що для неї це своєрідна медитація

її властивості оберегу будуть втрачені. Окремо можна пошити одяг для мотанки, але після того, як його приміряли до ляльки, до нього теж не можна торкатися голкою. Сам одяг теж у жодному разі не можна пришивати. Його або примотують, або прив’язують. Також вбрання можна приклеїти. У давнину для цього брали живицю — смолу, яку ми часто бачимо на стовбурах плодівих дерев. Цю смолу нагрівали і коли вона розплавлялася, використовували як клей.

При виготовленні ляльок Наталка не використовує каркас. Тому щоб мотанка стояла, довелося добряче помізувати, адже ляльку не посадиш на металевий дріт — проколювати її не можна.

— Завгосп нашого музею Петро Лопатюк виготовив мені дерев’яні підставочки, — показує Баштова. — Я шукала спосіб, як же ляльку суди вмонтувати. І ось знайшла — вставила чотири дерев’яних шпалки і між ними — основу мотанки.

«КРАПЛИНКИ ДОБРА БЕЗ КОРДОНІВ»

Аукціон-ярмарок, на якому продаватимуть ляльки-мотанки — це лише частина великого благодійного проекту громадської організації «Філософія серця». Для європейців також планують проводити майстер-класи із виготовлення мотанок у режимі онлайн.

— Ми будемо збирати пакуночки, в яких буде все необхідне для ляльки, — пояснює козятинчанка. — Волонтери доправлять їх в Європу. Кожен пакуночок буде окремо розданий і люди будуть дивитися онлайн-майстер-клас і робити ляльку в себе вдома. Це будуть краплинки добра без кордонів, коли людина перебуває за тисячі кілометрів, але вона

може доторкнутися до цього дійства, побувати в цьому творчому колі і отримати хороші емоції, поділитися ними з іншими.

Також наразі шукають спонсорську підтримку, аби організувати серію майстер-класів в Україні, щоб покращити психологічний стан людей, які опинилися у скрутних обставинах через війну.

— Дай Боже, щоб якомога більше людей почали займатися творчістю, — додає Наталка. — Саме творчість рятує від депресії, від страху, дозволяє духовно збагачуватися. Це своєрідний набір позитивної енергії. Багато майстрів, яких я питала, з початком повномасштабної війни мінімум два місяці взагалі не могли творити. Це був стан якогось замерзання. Шоковий стан. І чим більше я бачу людей, які починають творити, тим більше добро розгортається як квітка.

— Основний сенс нашого проекту — підтримати майстринь, які займаються народною творчістю, — пояснює Олексій Сініцин, координатор. — Шотландцям, які купуватимуть вироби на ярмарках, ми хочемо розказати про культуру такої творчості. Частину зібраних коштів ми перенаправимо майстриням, частина піде на волонтерську діяльність і на допомогу нашим біженцям та переселенцям. Наступний крок — це психологічна підтримка. І через проведення майстер-класів, і через кваліфіковану допомогу психолога у режимі онлайн. Ми будемо це робити не лише у Шотландії. Це буде і Литва, у нас вже є попередня домовленість. Наша організація буде розвивати співпрацю в цьому напрямку з іншими громадськими організаціями, зокрема, у Німеччині та інших регіонах Великобританії.

Перепустка на вечорниці і не тільки

Поспілкувавшись із майстринею, ми дізналися, що є велика кількість різних видів ляльок-мотанок.

— Коли у нас в музеї демонструвала свої ляльки-мотанки Наталія Поліщук, вона теж багато цікавого розповідала і це спонукало мене шукати історичні відомості, — каже Наталія Баштова. — Я дізналася, що є сім етапів дорослішання жінки і на кожному етапі жінка робила свою ляльку. Наприклад, була лялька-бариня. Це коли дівчина ще молода і шукає собі пару. Є лялька-мати і дитя. Це маленька і велика ляльки, поєднані між собою ручками, щоб був зв’язок між мамою і дитиною. Найстаріша лялька — це веда-ведунья. Це ніби стара жінка,

але це не відьма, а відаюча мати, яка має знання і життєву мудрість і може надати напрямку іншим. Ляльки, які виготовляє Наталка — берегині. Вони завше були яскравими і їх ставили на верхню полицю в домі. А були мотанки, які не виставляли на показ, а навпаки приховували від сторонніх очей. Їх ошатно вбирали, вішали гарне намисто, часто робили торбинку, куди клали монети. Таким лялькам замовляли бажання. Саме тому їх і не можна було нікому показувати. — Є багато ляльок, які були до певних подій, — додає майстриня. — Наприклад, купавка. Її спалювали на Івана Купала, щоб було здоров’я. Є ще лялька-травничка, в середину

якої клали сухі лікарські трави. Така лялька зберігалася рік у будинку, а потім її спалювали і робили нову. Так вона очищала атмосферу дому і допомагала господарям мати міцне здоров’я. Зерновушка — лялька, яка заповнювалася різними видами зерна. Вона приносила добробут і теж зберігалася один рік. До речі, зерновушки і травнички — це були ляльки, з якими дівчата вперше приходили на вечорниці. Якщо ця лялька сподобалася іншим, це була перепустка дівчині на вечорниці. Це було як своєрідне випробування — зробити зерновушку чи пеленашку (це маленька лялька, яка ніби запеленена) або ж травничку.

У ЦЕНТРАЛЬНІЙ РАЙОННІЙ ЛІКАРНІ БУДЕ НОВИЙ КЕРІВНИК

Важливо ■ В адміністрації центральної районної лікарні вкотре сталися кадрові зміни. Олександр Євтушку, який був тимчасово виконуючим обов'язки головного лікаря протягом останніх восьми місяців, не продовжили контракт. Що буде тепер? Проведуть конкурс, на якому оберуть керівника на постійній основі чи знову призначать тимчасово виконуючого обов'язки — дізнавалися наші журналісти

ОЛЕНА УДВУД

Де кілька днів тому у соцмережах мов грім серед ясного неба прогрімала новина — Козятинська ЦРЛ залишилася без керівника. Із Олександром Євтушком, який був тимчасово виконуючим обов'язки директора, не продовжили контракт. Інформацію про це оприлюднили на офіційній сторінці медичного закладу у Фейсбук.

До допису прикріпили фотокопії документів, з яких стало відомо, що 6 червня медична рада Козятинської центральної районної лікарні зібралася на позачергове засідання. Приводом стало те, що Олександра Євтушка звільнили з посади тимчасово виконуючого обов'язки головного лікаря у зв'язку із завершенням терміну дії контракту. На засіданні вирішили звернутися до міського голови з рекомендацією поновити Олександра Євтушка на посади.

Колектив лікарні також під-

готував звернення до начальника Вінницької обласної військово-цивільної адміністрації Сергія Борзова, очільниці Департаменту охорони здоров'я Вінницької ОВА Ольги Задорожної та начальника Хмельницької районної військово-цивільної адміністрації Богдана Кузнеця. Фотокопію документа також прикріпили до допису. У тексті звернення колектив просить Сергія Борзова в межах компетенції втрутитися у ситуацію, що склалася в лікарні через кадрові зміни. Зокрема, зазначено, що з 1 червня 2022 року в Козятинській ЦРЛ відсутній керівник, а на зустрічі з керівниками підрозділів, яка відбулася 3 червня, міський голова Тетяна Єрмолаєва повідомила, що не має наміру укладати договір із Олександром Євтушком.

Нагадаємо, минулого року у кадровому складі лікарні двічі сталися зміни. Після того, як у квітні 2021-го головний лікар Олександр Кравчук написав за-

Із вересня 2021 року тимчасово виконуючим обов'язки директора Козятинської ЦРЛ був Олександр Євтушок. Наприкінці травня у нього закінчився контракт

яву на звільнення, тимчасово виконуючим обов'язки директора лікарні призначили Ігоря Грубеляса, який до цього був начмедом. Наприкінці вересня новим тимчасово виконуючим обов'язки став Олександр Євтушок. На цій посаді він пропрацював впродовж останніх восьми місяців. Керівника на постійній основі мали призначити за результатами конкурсу, який планували провести ще минулого літа, втім відклали на невизначений термін. Причиною вказали невідповідності у структурі та

штатному розкладі медичного закладу. Саме таке формулювання було у розпорядженні міського голови, яким скасували проведення конкурсу.

Додамо, що раніше цього року містом вже ширилися чутки про те, що Олександр Євтушок пішов із посади тимчасово виконуючого обов'язки головного лікаря. На початку лютого користувач під іменем «Віра Колонієць» писав про це на своїй сторінці у Фейсбук. Згодом сам Євтушок спростував цю інформацію. Втім цього разу лікарня

справді змінить керівника — міський голова Тетяна Єрмолаєва підтвердила нашим журналістам, що 31 травня 2022 року завершилася дія контракту з Олександром Євтушком і договір не продовжили. Вже визначилися з новою кандидатурою на посаду очільника лікарні. Це знову буде тимчасово виконуючий обов'язки керівника. Директора на постійній основі поки призначити не можуть, оскільки, за словами Тетяни Єрмолаєвої, під час воєнного стану конкурс провести неможливо.

Щоб визначити переможця, доводилось рахувати забиті і пропущені м'ячі

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У перший день літа весь світ відзначає День захисту дітей. У Глухівцях у цей день вирішили підтримати ЗСУ. За ініціативи спортивних шкіл Глуховецької та Махнівської громади та ВФСТ «Колос» відбувся турнір з міні-футболу. Змагалися спортсмени в трьох вікових групах. Організатори змагань передбачили для кожного учасника, крім спортивних нагород, призи та солодощі.

«З Україною в серці, з вірою в ЗСУ». Так назвали турнір на підтримку ЗСУ учасники дитячого свята. З початку спортивного заходу з вітальним словом до спортсменів звернувся глуховецький селищний голова Олександр Амонс, заступник голови Вінницької територіальної організації ВФСТ «Колос» Валерій Швець та головний суддя турніру Євген Козюк. Всі вони у своїх виступах привітали футболістів зі святом і побажали хороших результатів на футбольному майданчику.

Тренери дитячих спортивних шкіл ДЮСШ «Промінь» (Глухівці) Олександр Козюк, ДЮСШ «Колос» (Махнівці) Микола Бабюк та ДЮФК «Леви» Руслан Гуменюк перевіряли майстерність своїх підопічних у трьох вікових групах.

За підсумками проведених матчів, у наймолодшій віковій категорії 2012–2013 років народження перемогу здобули вихованці Руслана Гуменюка ДЮФК «Леви». Друге місце у ровесників з «Колоса». Бронзовими призерами в цій віковій категорії стали футболісти ДЮСШ «Промінь».

У категорії 11–12-річних футболістів команди фінішували в такій же послідовності. У старшій групі «Леви» — перші, другі — футболісти «Променя», треті — спортсмени «Колоса».

Після завершення турніру ми поспілкувалися з тренером «Колоса» Миколою Бабюком. Досвідчений футбольний фахівець відзначив, що турнір був організований на високому профе-

сійному рівні. Відзначив великий вклад у проведенні турніру голови Глуховецької громади Олександра Амонса, заступника голови Вінницької територіальної організації «Колос» Валерія Швеця, тренера Сергія Ковалю та спеціаліста відділу молоді та спорту Глуховецької селищної ради Катерини Райської. За їхнього сприяння кожному учаснику змагань, крім спортивних призов були індивідуальні подарунки та солодощі. Задоволені діти-футболісти, задоволені батьки спортсменів.

Щодо самої гри, то всі матчі проходили в цікавій боротьбі з однаковими шансами на успіх. Ігри були бойовими, щоб визначити переможця вікової групи, доводилось організаторам турніру рахувати забиті і пропущені м'ячі.

— Хочу відзначити нашу найстаршу групу. Ми хоч посіли там третє місце, але за цю команду виступають перспективні дівчата, а це половина команди, — сказав тренер.

Команди були не суто хлопчачі. Грали у футбол і дівчатка

ОГОЛОСИВ ПРО ПЕРЕХІД ДО ПЦУ, А ЗГОДОМ ПОВЕРНУВСЯ

Туди-сюди ■ У Вінницькій області відбувся подвійний перехід. Ще 19 травня протоієрей Ярослав Микитин із Хмільницького району просив прийняти його до Православної Церкви України, а 2 червня оголосив про повернення до УПЦ Московського патріархату

АНАСТАСІЯ КВІТКА

«19 травня до митрополита Вінницького і Барського Симеона звернувся священник УПЦ московського патріархату протоієрей Ярослав Микитин з проханням прийняти його у клір Вінницько-Барської єпархії Православної Церкви України. Разом із своїм настоятелем прохання про приєднання до Православної Церкви України подали віряни з чотирьох парафій, на яких протоієрей Ярослав служить вже понад двадцять років», — повідомляли у Вінницькій єпархії УПЦ МП.

Проте вже 2 червня у Вінницькій єпархії УПЦ МП повідомили — священник Ярослав Микитин приніс покаяння за ухилення в розкол (перехід до «ПЦУ») та разом з громада-

ми повернувся до Української Православної Церкви.

Зі священника знята раніше накладена заборона у служінні. Отець Ярослав відновлюється на посаді настоятеля храмів Вознесіння Господнього с. Уланів, ап. і єв. Іоанна Богослова с. Рогинці, вчч. Димитрія Солунського с. Пагурці та Свято-Дем'янівській с. Чернятинці Хмільницького благочиння», — йдеться у повідомленні.

У пресслужбі Вінницько-Барської єпархії ПЦУ інформацію про подвійний перехід священника підтвердили. І зауважили, що причиною могли стати сімейні обставини протоієрея. Релігійні громади, які давали згоду на перехід до ПЦУ, також повернулися під юрисдикцію УПЦ МП, тому що перереєстра-

Ярослав Микитин із Хмільницького району просив прийняти його до Православної Церкви України. Але за два тижні передумав

ція не була проведена. За приєднання серед вірян проводили опитування та збирали підписи.

Нагадаємо, на Вінниччині 54 парафії УПЦ Московського патріархату перейшли до Православної Церкви України з початку вторгнення Росії.

З початку повномасштабної військової агресії проти України з боку РФ, 34 релігійних громади на Вінниччині, які ухвалили рішення про вихід з підпорядкування московському патріархату, увійшли до складу Вінницько-Барської єпархії помісної Право-

славної Церкви України, з них 13 — разом зі священниками.

Ще понад 20 громад на Вінниччині увійшли до складу Вінницько-Тульчинської єпархії. Найбільше громад приєдналося до ПЦУ у Вінницькому та Хмільницькому районах.

Артисти влаштували військовим концерт

У п'ятницю, 3 червня, артисти Пляхівської Філії Центру культури та дозвілля мали честь виразити свою вдячність у піснях і танцях, підтримати бойовий дух наших захисників та захисниць України в одній із військових частин Вінниччини.

«Поки ми єдині — ми непереможні!» — пише Філія Центру культури та дозвілля с. Пляхова.

Об'єднавшись у творчий батальйон, директор ЦКД Глуховецької селищної ради Борис Зільберман, чоловічий вокальний гурт «Добряни», завідувачка філії ЦКД с. Пляхова Марія Кулеша, відома фольклористка з Калинівщини Ірина Прудун, Артур Корніюк соліст рок-гурту «Orion»,

танцювальний колектив «Водограй», у складі дівчат із Махнівської територіальної громади (хореограф-постановник Олена Поночовна), соліст Глуховецького ЦКД Юрій Побережник, талановитий баяніст Олександр Зайчук подарували море позитиву та отримали безліч оплесків, привітних усмішок та впевненості в краще майбутнє.

«Дякуємо, дорогі наші воїни, за це свято єднання, за можливість бути разом з вами у цей нелегкий для нашої країни час. Дякуємо вам за кожен новий день. Нехай сили ваші міцнішають, а віра у перемогу ніколи не покине ваше хоробре серце», — йдеться у повідомленні.

Чи знайдуть люди кошти на новий тариф

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

«По радіо сказали, що у в сільській місцевості комунальники не будуть забирати побутові відходи, а тариф у межах міста за сміття буде на рівні 25 гривень 60 копійок. Це правда?» — звернувся у редакцію із питанням козятинчанин. У «Чистому місті» нам пояснили, що мабуть слухачі не правильно зрозуміли, про що йшлося у повідомленні і наголосили, що побутові відходи від населення комунальники будуть вивозити за договором. Відходи рослинності, такі як опале листя з дерев чи вудиння овочевих культур до побутових відходів не відносяться і комунальна служба вправі їх не забирати. Саме про це йшлося в повідомленні, що на листя та відходи овочевих чи зернових культур треба облаштовувати компостні ями. Відповідь з цього питання нас задовольнила.

Ще мешканці міста приватного сектору хочуть, щоб їм пояснили таку деталь. Чому в центрі міста побутові відходи комунальна служба забирає кожен день, в приватному секторі — один раз на тиждень, а тариф однаковий? Таке питання ми й адресували комунальній службі. Розрахунків тарифів для приватного сектору і багатоповерхівок у них не було. Показали нам рішення виконкому Козятинської міської ради, яке дозволяє комунальному підприємству «Чисте місто» використовувати такі норми для розрахунку послуги вивозу сміття: 149 куб. м на одного мешканця для приватних будинків у рік за відсутності центрального опалення та 1,51 куб. м на одного мешканця за відсутності цен-

трального опалення, водопостачання та водовідведення.

З кубами зрозуміло, тільки звідки взялося 16,30 гривні на одну особу, а тепер 25,60? Нам комунальники відповіли, що «ви бачите, як на все зросли ціни». Бачимо, тільки до тих цін з простих українців ні в кого не зросла ні зарплата, ні пенсія.

Для більшості людей тариф 16,30 був завищений і переконалися в цьому можна, коли пройтися польовими дорогами, лісосмугами, лісовими стежками, вулицею Джерельною чи біля закинутих хат. Звичайно, з оновленими тарифами сміття поза сміттєвозами буде ще більше.

Наостанок хочемо повідомити, що в умовах воєнного стану Кабінет міністрів України постановою від 5 березня 2022 року № 206 «Деякі питання оплати житлово-комунальних послуг в період воєнного стану» заборонив: «нараховувати та стягувати неустойку (штрафи, пеню), інфляційні нарахування, тобто підвищувати тарифи, проценти річних нарахованих за заборгованість, утворену за несвоєчасне та/або неповне внесення населенням плати за житлово-комунальні послуги».

Коли від «Чистого міста» ми доїхали до Ошадбанку, в поле нашого зору потрапила величезна черга біля банкомату. Ми в ній нарахували 52-х клієнтів. З їхніх слів стало відомо, що до війни такої потреби, щоб знімати зарплату у перші дні її появи на картці не було. Люди живуть від пенсії до пенсії, від зарплати до зарплати, відмовляючи собі у самому необхідному. Чи знайдуть вони додаткові витрати на оплату вивозу сміття? Час покаже.

ЗОЛА, ВІДВАР КОНОПЛІ ЧИ «ХІМІЯ»? ПРО МЕТОДИ БОРОТЬБИ З ЖУКОМ

Порятунком від шкідників ■

Написати замітку про боротьбу з колорадським жуком надихнув сусід Володимир. «Вчора покропив у себе на городі жуків, а препарат виявився якийсь трохи дивний. До вечора жукам хоч би що, а мене взяло: сильно в горлі пекло і голова боліла», — сказав борець із жуками

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Автор статті також бореться з жуками, правда, трохи в інший спосіб. Кожного дня ранком і ввечері жуків колорадських різного забарвлення струшую у відро. Коли є час, то кращого способу боротьби з картопляними паразитами просто немає. А боротися з ним потрібно, інакше від картопляних кущів залишаться одні обгризені стебла, і врожаю вже не бачити.

Розповів історію із сусідом продавцеві ядів-хімікатів. А він, як спеціаліст своєї справи запитує, а в яку пору дня ваш сусід робив на городі обприскування? Точного часу ми не знали, але коли сусід мав надію, що до вечора жуки попадають, значить він обприскував жуків десь в обідню пору чи можливо ранком.

— От у цьому й справа. Ваш сусід кропив жуків у денну спеку. Під діями сонця препарат випаровувався в повітря, а ваш сусід його вдихав. Тому й не дивно, що отруївся токсинами, — каже продавець хімпрепаратів і розповідає, як правильно боротися з жуком хімічними препаратами. — Обприскування картоплі проводять на сухе листя в безвітряний день. Оптимальний час — ввечері, після 18-ї години. У розчин бажано додати мило — це забезпечує прилипання препарату до листів. Залишки отрути треба закопати за межами городу. Після розпилення, обов'язково треба вимити обприскувач і руки.

До розмови підключилися інші городники. Хтось пропонував народні методи: посіпання кущів картоплі золою, дерева, настоянкою з горіха,

Якщо під картоплею невелика ділянка, жуків можна зібрати вручну

чистотілу та відвару з листя конопель.

Коли мова зайшла за народний препарат із конопель, його всі вислухали, а потім напівжартома напівсерйозно й кажуть: «Коли листям коноплі

жука травити, то дуже дорого може та картопля обійтися».

Пожартували з конопляного відвару і скільки можна наварити штрафу у стражів порядку та й розійшлися від торговельного лотка. Кожен

народний метод у боротьбі з цим ненажерливим монстром городників можливо й хороший. Тільки нехай кожний городник сам вибирає для себе метод боротьби з цією шкідливою комахою.

У Самгородку влаштували благодійний концерт

Минулої п'ятниці, 3 червня, на базарній площі у Самгородку відбувся благодійний концерт на підтримку Збройних сил України. За участю вихованців Самгородської дитячої музичної школи та їхніх наставників. Про це пишуть на сторінці громади Самгородок Наш

Гості та жителі громади мали нагоду побачити та послухати 16 патріотичних номерів та виставку картин. Самгородчани оплесками та гривнею підтримали молоді таланти.

Наталя Степанюк разом зі своїми талановитими учнями організували виставку-продаж картин. На якій було представлено близько

30-ти робіт в різних стилях.

«Усі вилучені кошти від продажу будуть передані нашим захисникам. Молоді художники вважають, що таким чином вони намагаються показати, що в час війни митці не залишаються осторонь, натомість формують ще один важливий фронт. Культура є невід'ємною частиною нашої боротьби проти російської агресії в Україні, відтак у сьогоднішніх умовах вкрай потрібна та актуальна, — йдеться у повідомленні

Для усіх слухачів співали: Карина Петлінська з композицією «Ми будемо», Анастасія Черешнюк «Моє село», Ксенія Петлінська «Сила», Марія Лобода «Я не до-

зволю», Дарина Адамовська «Зупиніть війну», Оксана Дашенко «Цьомки», Анастасія Орловська «Шум», Іван Кузик «Києве мій». Справді, українська пісня відома сьогодні усьому світові, адже є символом вільної, сильної і нескореної України. Пісня завжди була і залишається оберегом нашого народу і нашою святинею.

Чудові музичні композиції виконали Станіслав Вошило зі своїм наставником Валентином Терновим — «Гуцулка Ксеня» та «Закохані серед нас».

Запальні танцювальні номери продемонстрували вихованці зразкового аматорського хореографічного колективу «Непосиди».

19 золотих та три срібних медалісти

Цього року останній дзвоник пролунав для дітей у онлайн-форматі, через війну школи громади вимушено відмовилися від традиційного проведення свята. Цього року школу закінчили 210 тисяч українців. Зокрема, із закладів загальної середньої освіти Козятинської територіальної громади випустилося 222 учні. З них 25 учнів з числа тимчасово переміщених осіб.

За високі досягнення у навчанні золотими медалями нагороджено 19 учнів, у тому числі 1 учень з числа тимчасово переміщених осіб. Срібними медалями нагороджено 3 учні. Про це на своїй сторінці по-

відомила Тетяна Єрмолаєва - козятинський міський голова.

Також наші випускники поглиблено навчалися і досягли в цьому неабияких успіхів. 5 учнів посіли призові місця в обласному етапі конкурсу-захисту робіт МАН та предметних олімпіадах, 16 учнів мають перемоги у міському етапі олімпіад.

Троє випускників досягли успішних результатів у творчій діяльності, а 13 у спортивній.

«Ми раді вашим досягненням та тішимось вашими успіхами! Вірю, що попереду тільки краще! Мирного вам неба у поміч! Слава Україні!» — написала міський голова.

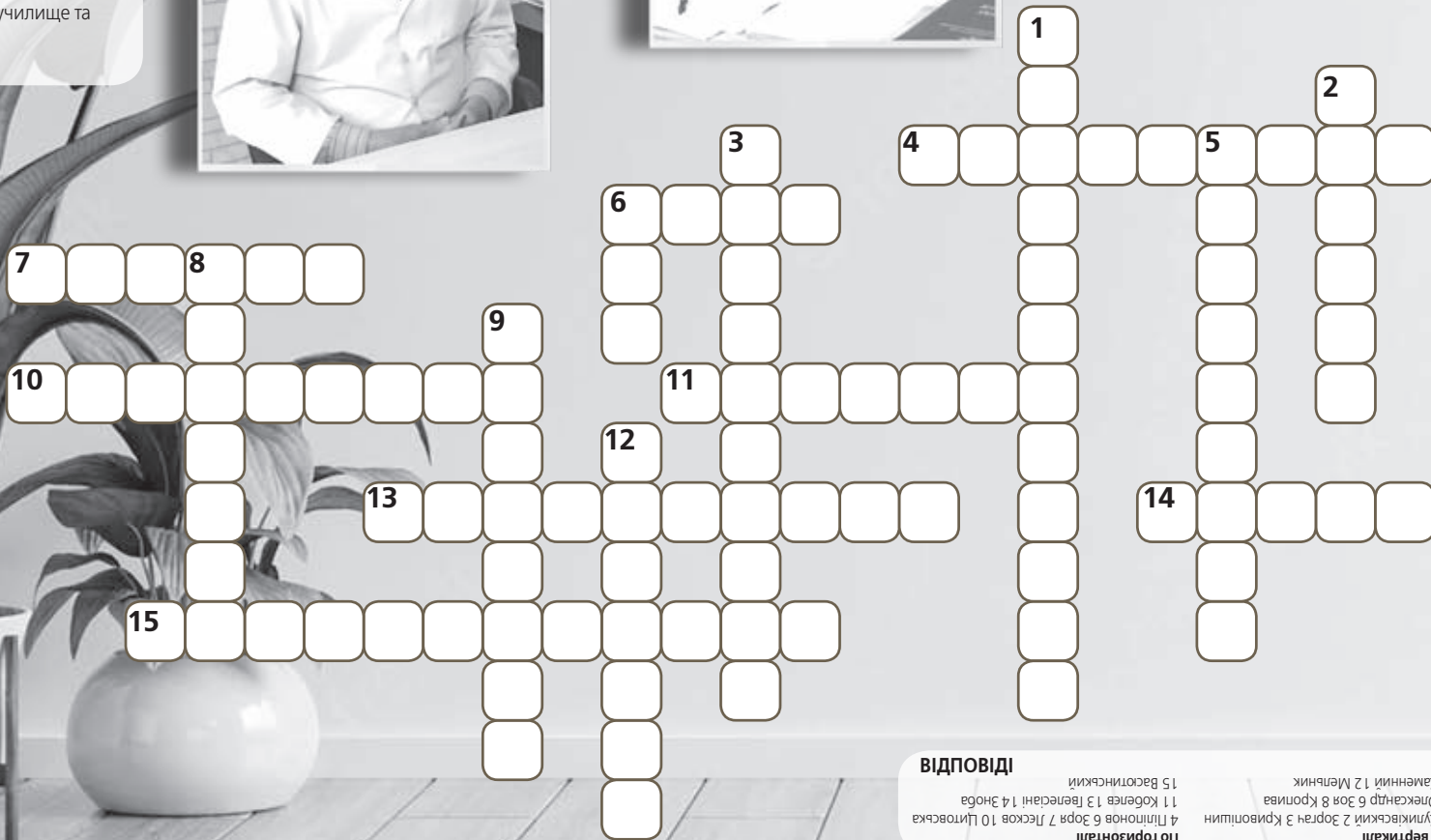
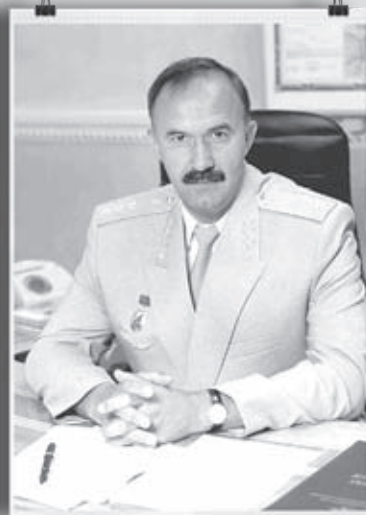
Відомі люди, що зробили внесок у розвиток Козятина

По вертикалі

- 1 Прізвище архітектора, який збудував наш вокзал, його іменем ще названа одна з вулиць Козятина
- 2 Прізвище директора училища, що ініціював будівництво нового корпусу, в якому навчальний заклад розташований нині
- 3 Прізвище колишнього очільника Південно-Західної залізниці, за сприяння якого у Козятині збудували п'ятиповерхівку в районі училища і провели реконструкцію вокзалу
- 5 Як звали священника, який в роки Радянського Союзу служив у єдиній на той час культовій споруді Козятина — каплиці на ПРБ
- 6 Авторка першої книги про історію Козятина — ...Вільчинська
- 8 Прізвище будівельника, за участі якого звели приміщення Укрпошти
- 9 Прізвище будівельника, за участі якого звели училище та будівлю Центру дитячої та юнацької творчості
- 12 Прізвище відомого козятинського хірурга

По горизонталі

- 4 Прізвище відомого козятинського лікаря, який багато років керував Залізничною лікарнею
- 6 Прізвище залізничника, під керівництвом якого побудували житлові багатоповерхівки, Міський будинок культури та універмаг
- 7 Прізвище керівника Козятинського відділення залізниці, за сприяння якого у місті з'явилася зона відпочинку на Водокаччі
- 10 Прізвище козятинської лікарки-офтальмологині, яка проводила унікальні операції, працювала у Центральній районній лікарні
- 11 Прізвище інженера, який керував будівництвом нашого вокзалу
- 13 Прізвище міського голови, за керівництва якого Козятин отримав статус міста обласного значення у 2000 році
- 14 Прізвище відомого українського скульптора, який створив пам'ятник Михайлу Грушевському
- 15 Козятинський пан, який віддав свої землі під забудову залізниці — Мар'ян Лехно...

ВІДПОВІДІ

По горизонталі
1 Куликівський 2 Зорян 3 Кривошій 4 Пилипів 5 Зорян 6 Зорян 7 Лесков 8 Кривошій 9 Каменин 10 Лесков 11 Кривошій 12 Меньшик 13 Кривошій 14 Зорян 15 Васюк

По вертикалі

1 Каменин 2 Зорян 3 Кривошій 4 Пилипів 5 Зорян 6 Зорян 7 Лесков 8 Кривошій 9 Каменин 10 Лесков 11 Кривошій 12 Меньшик 13 Кривошій 14 Зорян 15 Васюк

РЕКЛАМА

ПЛИТКА тротуарна та фасадна
БЛОКИ будівельні
ОГОРОЖІ бетонні

ХІТ ПРОДАЖ

ВИРОБНИЧА БАЗА

Вантажні перевезення Кран-маніпулятором
М. Козятин, пров. Довженка, 14 Г, (093) 780-39-23; (067) 773-04-26;
тел.: 5-21-46; (067) 910-43-59; (063) 560-07-98.

КРИНИЦІ КОПАЄМО

Чистим докопуємо
Копавемо вигрібні ями, каналізації, траншеї.
097-968-28-96
098-903-12-59

ДОСТАВКА ДО 8 ТОНН САМОСКИД

-ПІСОК -ЩЕБІНЬ -ВІДСІВ -БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ

063-280-25-46, 067-476-53-44

Передплати газету RIA Козятин онлайн на сайті Укрпошти

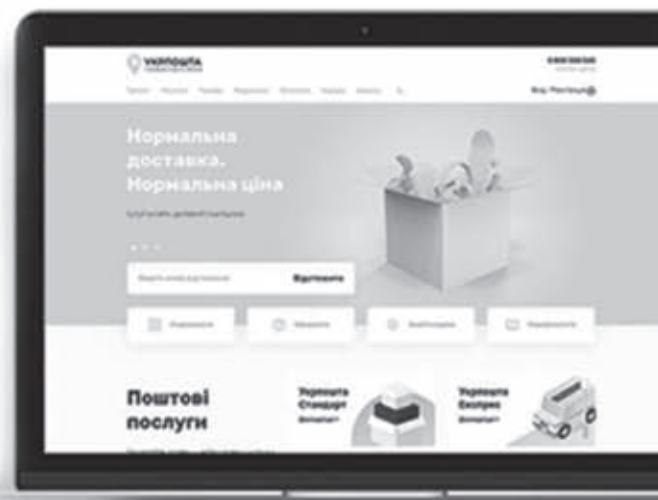

- Швидко та без черг
- Сплачує картою або за реквізитами

peredplata.ukrposhta.ua

УКРПОШТА
ГОЛОВНА ПОШТА КРАЇНИ

RIA
Козятин

Вантажні перевезення
до 10 тонн (самоскид)

- щебінь
- відсів
- пісок
- підсипочний матеріал та інші буд. матеріали

067-762-80-65
073-421-72-57

508396

ДОСТАВКА

508993

ПІСОК, ПІДСИПКА
ЧОРНОЗЕМ, ВІДСІВ, ДЕФІКАТ
КАМІНЬ, ГЛИНА, ЩЕБІНЬ
(096)736-67-87

Асенізаторні послуги
ВИКАЧКА

- Швидко
- Якісно
- Чисто

063-744-10-74
098-940-28-87

508991

магазин “**КАСКАД**”
СПУТНИКОВОЕ ТЕЛЕВИДЕНИЕ

УСТАНОВКА,
ГАРАНТИЯ,
СЕРВИС

V VIASAT

БОЛЕЕ 100
ОТКРЫТЫХ ТЕЛЕКАНАЛОВ

ул.Ленина, 15а тел.: (097)993-29-42,
(063)260-10-35, 093-529-60-98

508959

Продам бройлер курчат, каченят, індики
суточні.063-604-26-79, 067-173-31-50

Куплю роги лося, оленя, сайгака; чоботи
хромові, кирзові, ялові; іграшки СССР,
статуетки, фотоапарати, ікони, монети,
ордени, жовті годинники, тв, магнітофони,
плати та радіодеталі, т. д. 067-161-61-62

Продам телички 4 місяці та 1 місяць.
096-414-07-70

Продам індичата підрощені 80 грн/1 шт.,
с. Миколаївка. 096-832-03-21

Продам корову після розтелу з п'ятим
телям. 098-325-16-57

Продам козу дійну. 098-507-59-41

Продам домашніх курчат, трьохденних,
м'ясоїєчної породи «Джерсі», «Орпінгтон».
097-893-74-92

Продам корову первістку, с. Козятин.
063-699-72-43

РОБОТА

- Перукарня запрошує на роботу майстра манікюру та перукаря. 067-791-11-73
- На роботу в магазин «Тинок» запрошується: пекар та оператор. 067-430-02-80
- На роботу в магазин «Продторг» запрошується пекар та оператор. 067-430-02-80

РЕМОНТ

- Шпаклівка стін, потолків, откоси, покраска, якісно з досвідом. 067-889-16-25
- Всі види будівельних робіт. 093-767-67-84
- Надаємо послуги електрика та сантехніка. 063-100-13-84

ПРОДАМ

- Аптечні меблі на дві каси, холодильник вітрину. 063-392-93-20, 098-974-29-35
- Бензокосу ГДР, бензопилу «Штіль» і «Гудлак», ел. двигун ЗКВТ, Яву-350, болгарку-180 нову, електро-краскопулт, інкубатор, дитячий велосипед 6-10 років. 068-216-34-20
- Блоки фундаментні, меблі б/у, банки 0,5, 1 л з єврокришкою, 3 л., бідон алюмінієвий на 30 л. 063-359-40-27
- Бойлер новий на 50 л. 066-233-19-01
- Дачну ділянку 10 сот., р-н Талимонівка, вода, забор, садок. 063-078-25-33, 068-155-54-79
- Дачну ділянку в Тов. «Вишенька». 066-497-02-38
- Дрова, швейну машинку «Зінгер» в-ва Німеччина, петельну глазкову машинку «Мінерва», два мотори до швейної машини. 093-058-78-43
- Зем. ділянку на «Полі чудес» 15 сот., контейнер, криниця, погріб, вул. Одеська. 097-989-09-79
- Коляску дитячу б/в. 096-971-34-46
- Комп'ютер 4-х ядерний + монітор Самсунг 19. Вартість 3500 грн. 096-797-90-53
- Комплект свічок нові, інжектор Франція, колеса Таврія б/в. 097-134-44-34
- Корморізка ручна, вікна дерев'яні під скло-пакет, откритві 0,7 х 1,03 - 4 шт., нові, батареї чавуні б/у. 063-616-18-22
- Корову після розтелу з 5 телям. 098-32-51-657
- Котел фірми «Кронас» вугіль-дрова, 150 кв.м., об'ємі. 073-127-13-26
- Кукурудзу 7 грн/кг. 097-894-00-72
- Ліжечко дитяче в доброму стані, коляска зима-літо, холодильник «Samsung» двокамерний великий. 063-737-55-34
- Ліжко односпальне з матрацом б/в в доброму стані, ліжко полуторне, спинки дерев'яні. 096-307-00-73
- Мотоблок Форте-25, мотопфрези для сапання, електролобзик, електронасоси, фрези на мотокосу, оприскувач, дрібну картоплю, пшеницю, жито. 068-216-34-20

Будівельні роботи

509122

- Укладка тротуарної плитки.
- Покрівля та ремонт дахів.
- Виготовлення та встановлення воріт та заборів з металопрофілю.
- Фундаменти, заливка.
- Водопостачання, опалення, каналізація.
- Монтаж газових та твердопаливних котлів.

063-736-44-94, 097-660-01-68

- Плужок та два диски під мотоблок для підгортання картоплі. 097-255-51-60
- Продам ячмінь та пшеницю недорого. 096-007-52-67
- Пшеницю та ячмінь. 098-656-92-41
- Пшеницю. 097-515-55-87
- Тюки солом'яні. 067-745-69-92
- Цеглу вогнестійку. 063-622-64-98
- Шифер б/в, умивальник для кухні, двері вхідні, все б/в. 063-335-97-80, 063-335-97-54
- Ячмінь. 098-724-74-94

НЕРУХОМІСТЬ

- 1/2 будинку, 32 кв. м., вул. Матросова, інд. опалення та пічне, 4 сот зем діл., недорого, 3000. 093-704-31-57
- 1-кімн. кв., терміново, центр, 5 поверх, інд. опалення, евро балкон та вікна. 063-492-06-05
- 2-кімн. кв., 1 пов., р-н школи №3, інд. опал., недорого. 093-704-31-57
- 2-кімн. кв., 5 пов., вул. Незалежності, інд. опал., м/п вікна. 093-704-31-57
- 2-кімн. кв., центр м. Козятин, терміново. 050-853-06-35
- 2-кімн. кв., центр, 4 поверх, опалення, без ремонту. 093-704-31-57
- 2-х кімн. кв. 43 кв.м. або обмінюю на 3-х кімн. кв. в р-ні училища м. Козятин, вул. 8-ма Гвардійська, 61. 098-949-83-34
- 3-кімн. кв., 60 кв. м., центр, вул. Грушевського 30, інд. опал., кімнати окремі, санвузол розд., два балкони, тепла не кутова, косметичний ремонт, підвальне приміщення. 063-255-21-63, 096-451-95-94
- 3-кімн. кв., 64,4 кв. м., 2-й пов., 2-поверхового будинку, окремі вхід, підвал, двір, город. 063-078-25-33, 068-155-54-79
- 3-кімн. кв., 9-ти пов. панельного буд., 64 кв. м., центр, не кутова, утеплена, середній поверх. 063-141-28-90
- Будинок 74 кв. м., газ та пічне опал., відлив води, погріб, літня кухня, сарай, 5 сот. землі. 073-083-26-65, 096-855-53-70
- Будинок 74 кв. м., м. Козятин, вул. Українська 27, газ та пічне опал., відлив води, літня кухня, кладовка, погріб, хлів, 5 сот. землі. 073-083-26-65, 096-855-53-70
- Будинок 80 кв. м., з усіма зручностями з меблями, с. Козятин, 10 сот. города, гараж, сарай, госп. будівлі, колодязь, садок. 097-628-48-13, 073-058-41-21
- Будинок 87,9 кв. м., на ділянці 9,99 сот., м. Козятин, нова система опалення, центральне водопостачання, каналізація, криниця. 063-359-40-27
- Будинок невеликий, цегляний, сарай цеглян. з підвалом, 7 хв. пішки від станції Кордишівка. 097-254-59-73, 067-683-35-90
- Будинок с. Вернигородок, центр, газ, вода, опалення газове, сарай 30 сот. землі. 093-123-33-48, 067-601-98-85
- Будинок с. Махаринці, центр, заг. площа 25 кв. м., м/п вікна, криниця, погріб, сарай. 098-133-30-94
- Будинок с. Сестринівка, 58,8 кв. м., газ, опалення, криниця, літня кухня з газом та водою, сарай, погріб, у подвір'ї є недобудова з фундамент. та стінами, уся ділянка 48,58 сот. 067-684-38-71
- Будинок с. Дуб.Махаринці, з меблями, є газ. та пічне опалення, госп. будівлі, погріб, сарай, літня кухня, по вулиці проведений водопровід, 25 сот. города, неподалік ставок. 063-296-92-18
- Будинок с. Сокілець, газ, вода, 25 сот. землі, туалет, ванна, біля ставка. 098-254-37-48, 096-243-95-98
- Будинок цегл. в с. Махаринці (цукр. з-д) з меблями, газове та пічне опалення, заг. пл. 71 кв.м., зем. діл-ка 16 сот., літня кухня, госп. будівлі, садок. 099-714-54-32. Анна
- Будинок цегл., інд. опал., усі зручності, сарай, город 7 сот., р-н школи №3. 093-704-31-57
- Будинок цегляний, інд. опалення, зі зручностями, утеплений, центр міста є гараж. 093-704-31-57

- Будинок цегляний, інд. опалення, вул. І. Франка, зем. ділянка 6 сот. 093-704-31-57
- Будинок, с. Іванківці, газ та всі госп. будівлі, 4 км/до центру м. Козятин, маршрутка поруч. 068-216-34-20
- Гараж в кооп. «Жигулі», або здам в оренду, висока брама, підведено три фази, 2700. 097-894-00-72
- Гараж в кооп. «Жигулі», цегляний, перекритий шифером, поштукатурений є світло. 096-534-46-69
- Дачну ділянку з будинком без внутрішніх робіт, р-н вул. Нікрасова. 093-152-31-50
- Зем. ділянку 6 соток під забудову в центрі, провулок Грушевського. 063-392-93-20, 098-974-29-35
- Пів будинку, кухня, 3 кімн., Козятин, Горького, 26\1. 093-344-34-39
- Част. будинку, вул. Незалежності 27, земельна ділянка 3,6 сот., вода, газ, каналізація. 093-586-43-88
- Част. будинку, центр з земельною ділянкою, терміново, недорого. 063-342-67-53
- Частину будинку, вул. Стуса, центр, дві кімн., веранда, кладовка, пічне опал., метал. гараж 3 х 6, сарай, погріб, криниця поруч. 068-548-59-98, 093-632-24-12, 096-583-95-40

АВТОМОТО

- SEAT Malaga 1990 р. в., 290 тис., пробіг, газ-бензин. 063-698-72-64
- Daewoo Nexia 2007 р. в., двигун 1,5, пробіг 103 тис. км., один власник, вхорошому стані. 067-602-75-87 Анатолій
- Passat B4, 1996 р., 1,8, газ+бензин. 097-116-47-26, 093-998-07-49
- Ваз 2105, сидан, бензин, хороший стан. 098-708-25-35
- ВАЗ 2109, 2008 р., колір спіла вишня, 1,6 інжектор, комп'ютер, ел. стіклопіднімачі, бензин-газ, не бита, не гнила, два комплекта резини, стан сів-поїхав. 067-430-79-37, 093-756-39-33
- ГБО метан на легкове авто. 097-537-53-35, 063-303-18-03
- Чері Амulet, 2007 р.в., сирій, 1,6 інжектор, комп'ютер, сигналізація,склопідіймач, бензин, фар-коп, 2 комплекти резини. 067-94-96-991

КУПЛЮ

- 1-кімн. квартиру. 093-704-31-57
- 2-кімн. квартиру в центрі міста. 093-399-36-06, 068-965-56-08
- Балони:кислородні, вуглекислотні, газові, побутові; електродвигуни, пір'я гусяче, качині, старі подушки, перини. 097-529-10-20
- Вівчарку німецьку до 3-х міс., кабель, без родо-словної, тільки рижу, якщо можливо на вибір, всі прививки зроблю сам. 063-694-70-11

ПАСАЖИРСЬКІ
ПЕРЕВЕЗЕННЯ

ВІДПОЧИНОК В КАРПАТАХ

Поїздки на речовий ринок
в м. Хмельницький

ІНДИВІДУАЛЬНІ
ЗАМОВЛЕННЯ
— 18-50 місць —

(067) 260 03 37 **(093) 260 03 37**

509132

- Для власних потреб дорого металобрухт та відходи кольорового металу; акумулятори, радіатори, газ. ба-лони та кисневі, газ. колонки, холодильники, пральні машини, батареї опалення. 097-793-55-95
- Картоплю. 067-159-28-54
- Картоплю. 067-159-28-54
- Металобрухт та відходи виробництва алюміній, мідь, нерж. сталь від організацій та населення для власних потреб. 097-793-55-95
- Неробочі: бензокоси, бензопили, ел. двигуни, млини. 068-216-34-20
- Сіно, траву, люцерну, можемо самі викосити. 097-793-55-95

□ Будинок в р-ні вулиць Медова, Терешкової, або Царське село, дзвоніть, або пишіть на вайбер, розглянемо всі пропозиції. 063-854-10-88

МІНЯЮ

- 3-кімн. кв., центр на 2-кімн. кв., р-н училища. 093-704-31-57

РІЗНЕ

- Втрачений військовий квиток на ім'я Кузьменко Олександр Володимирович вважати недійсним.
- Втрачений диплом бакалавра АН №43331656 та до-даток до нього виданий 04.06.2012 р., на ім'я Гусева Євгенія Вікторовича Східноукраїнським національним університетом ім. В. Даля вважати недійсним.
- Здам 1-кімн кв в центрі міста без меблів 063-830-07-10
- Здам 1-кімн квартиру зі зручностями. 063-889-23-37, 063-879-96-67
- Здам 1-кімн. кв., з меблями на тривалий час, р-н відділення дороги. 063-879-96-67, 063-889-23-37
- Здам 1-кімн. квартиру в центрі без меблів. 093-726-22-31
- Здам 2-кімн. кв., центр з меблями. 067-791-11-73
- Здам 2-кімн. квартиру з меблями, р-н ПРБ біля пам'ятника. 073-315-24-94
- Здам будинок, дві окремі кімнати, вітальня, газо-фікований, злив води, меблі, побутова техніка. 096-258-75-22
- Здам частину будинку в центрі без зручностей, 1500грн/місяць. 063-342-67-53
- Знайдено гроші в районі Нової пошти (магазин Зо-діак). 097-672-32-84, 093-884-96-48
- Молодий чоловік 35 р., без шкідливих звичок бажає познайомитись з порядною дівчиною 20-35 р. для серйозних стосунків. 068-088-26-74 Євген
- Шукаю жінку для життя, вдівець без дітей, маю будинок та автомобіль. 063-291-89-67, 099-134-34-06

КУПОН НА РОЗМІЩЕННЯ
ОГОЛОШЕННЯ В ГАЗЕТУ

Оголошення приймаються за адресою вул. Незалежності, 39
Пошта, вхід з двору, 2 поверх

Рубрика

Текст безкоштовного оголошення (до 150 знаків)

Тел.:

Безкоштовні оголошення, в рубрики: продаж, міняю, куплю, різне, приймаються в четвер та п'ятницю. В понеділок і вівторок 7 грн. Оголошення Авто та нерухомість 10 грн. Середа 20 грн

АНЕКДОТИ

Словник сучасної української мови:
Чорнобаїти — постійно робити
одне і те ж саме, не отримуючи
іншого результату та дуже
страждати через це

Рівень забуття російської:
-Відвідати лікаря- інтернет
переклав як -Отведать врача-)

Мені вже по*уй на статистику
їхніх втрат. Я хочу, щоб там було
написано ВСІ.

В інтернеті з'явився рецепт нового
тортика, називається «Макрон».
Готується як «Наполеон», тільки без
яєць.

Кацапи: хахлам придется всю
жизнь за ленд-лиз рассчитывать.
Українці: здамо Крим під базу
НАТО на 99 років.

Як відрізнити гуманітарія від
технаря: просто спитайте, скільки
сьогодні померло русні. Технар
скаже точне число, а гуманітарій
скаже — мало.

Бички цього року під Одесою
будуть за розміром, як
чорнобаївські собаки!

Люди, а що то рашка кожного дня
горить? Закоротило всюди наші
дрельки, фени, пральні машинки?

Якщо вже алкаші вночі кричать під
вікнами не Цоя, а Червону калину,
значить дерусифікація точно
проходить успішно!

Хто така повітряна тривога і чого
вона тобі дзвонить о 3 ночі!?

Важко бути українцем. Крім
вирішення проблем власної
держави, потрібно ще скинути
авторитарні режими в рф та
Білорусі, подбати, щоб дохід німцям
не впав на 80 євро, щоб європейці
не почували себе боягузами і
щоб, боронь Боже, не голодували
африканці.

— Байден підписав лен-дліз,
бабцю!
— Що?
— Кажу — Байден підписав лен-
дліз!
— Шо-шо? Не чує бабця...
— Кажу ленд-ліз Україні!
— Шо? Піз*єц росії?
— Та, бабцю, ви все правильно
почули!

— Зравствуйте! Мы привезли
из Украины труп вашего мужа...
— А где голова?
— А она была, когда он туда ехал?

Москалі помирають в Україні
на годину раніше, ніж вдома... Він
о 12.00 виїхав і тут об 11.40 здох.
Прямий портал у пекло.

Народили росіянка, полячка та
українка.
Дітей переплутали. Батьки
вирішують, що робити. Українець:
— Слава Україні!
Одна дитина випрямилась.
— Це мій!
Пішов. Поляк взяв іншого малюка.
Росіянин:
— З чого взяв, що це твій?
— Коли українець крикнув Слава
Україні, мій посміхнувся, а твій
обі*ався.

Мало хто знає, але моє ім'я Катруся
повністю звучить як Катувати
русню.

В Європі ніби все працює, але
вирішити щось неможливо.
В Україні ніби нічого не працює, але
вирішити можна все.

— Можна у вас Ігри престолів
подивитися?
— Ви звідки?
— Україна
— Вам нудно буде.

А колись, будемо сидіти і
розказувати внукам, що жили в ті
часи, коли дороги посипали сіллю.

Футбольна збірна Замбії
відмовилася грати з росіянами.
Ми з дикунами не граємо,
прокоментував рішення тренер
африканської команди.

Кохання це... заглядати йому через
плече, щоб побачити як Байрактар
знищує колону русні.

До українських військових прибули
ракети Нагрооп, і до російських
військових скоро прибудуть ракети
Нагрооп. Але є нюанс...

— Коханий, чому в тебе очі
червоні?
— Я курив траву.
— Не бреши мені! Ти знову плакав
через ціни на бензин!

Якщо белгородці чують хлопкі
в небі, це значить Бог аплодує ЗСУ.

ГОРОСКОП

ОВЕН
Може з'явитися шанс
подальшого просування
по службі. Але чи готові ви
працювати більше та за все
відповідати?

ТЕЛЕЦЬ
Стережіться поспішних
рішень. Ви можете на емо-
ціях піти зовсім не туди і
погодитись не на те. Поста-
райтесь бути стриманішим
і не розповідайте про себе
надто багато.

БЛИЗНЮКИ
Цього тижня на вас чекає
цікаве та насичене життя,
зустрічі, подорожі, свята.
Дивіться на світ з оптимізм-
мом, візьміться за справу
творчо. Вас чекають при-
ємні подарунки від коханої
людини.

РАК
Цього тижня терпіння та
спокій допоможуть вам
уникнути непотрібних стре-
сів та зберегти сили. Влас-
тивий вам скепсис зіграє
у п'ятницю позитивну роль,
ви абсолютно правильно
не вірите нічим обіцянкам.

ЛЕВ
Можливо, вам випаде один
із тих рідкісних шансів, які
стають початком раптових
кар'єрних злетів. Будьте
готові круто змінити своє
життя. Але необхідно контр-
олювати не лише свої дії та
слова, а й думки.

ДІВА
Одне з найважливіших за-
вдань тижня — не прогати
свій шанс на кар'єрне зрос-
тання. У четвер варто при-
слухатися до порад друзів та
родичів. У п'ятницю на вас
чекає незабутня зустріч.

ТЕРЕЗИ
Цього тижня настав час
підбити підсумки прожи-
того, і відкрити для себе
нову сторінку в особистому
житті. П'ятниця — один із
найпрекрасніших днів цього
непоганого в усіх поглядів
тижня.

СКОРПІОН
Гарний час для реалізації
ваших задумів та проєктів.
Багато з них принесуть при-
буток. Але не забувайте і
про особисте життя.

СТРЕЛЕЦЬ
Вам час у відпустку. Початок
тижня для цього — найвдалі-
ший час. Для тих, у кого зви-
чайний тиждень, важливо
зберігати душевну рівновагу,
робота може виявитися на-
пруженою.

КОЗЕРІГ
Ваші бажання та реальні дії
можуть прийти до певного
дисонансу. Доведеться
утихомирити самолюбство і
шукати позитиву. Можливі
сварки з близькими люди-
ми, постарайтеся вчасно
зупинитися.

ВОДОЛІЙ
Цього тижня для успішного
завершення ваших справ
потрібно стати поступливи-
шим і дипломатичнішим,
у жодному разі не упиратися
рогом, обстоюючи лише
свою єдино правильну
принципову позицію. Бажа-
но не провокувати конфлік-
ти на роботі. У вихідні на вас
можуть чекати господарські
проблеми.

РИБИ
Мінімальні зусилля цього
тижня даватимуть максимум
результату. Остерігайтеся
бажати комусь зла, нехай
і цілком заслужено, ваше
бажання може матеріалі-
зуватися. У середині тижня
варто виявити ініціативу.
У суботу будь-яка ваша
справа вимагатиме азарту,
якщо, звичайно, вам ціка-
вий результат. Більше часу
проводьте з дітьми.

ПОГОДА У КОЗЯТИНІ

	GISMETEО	SINOPTIK	METEО.UA
ЧЕТВЕР 9.06	+25 +16	+25 +18	+27 +16
П'ЯТНИЦЯ 10.06	+23 +14	+24 +17	+27 +16
СУБОТА 11.06	+25 +16	+21 +16	+27 +16
НЕДІЛЯ 12.06	+25 +16	+26 +18	+26 +16
ПОНЕДІЛОК 13.06	+24 +15	+26 +18	+26 +15
ВІВТОРОК 14.06	+26 +16	+26 +17	+26 +14